

Głos Koszaliński

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Cena 20 gr

Poniedziałek 9 listopada 1953 r.

Rok II. Nr 268 (371)

Masy pracujące całej Polski uroczą obchodzą 36-tą rocznicę Wielkiego Października

WARSZAWA. 36 rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej cały kraj powitał przybrany w odświętne szaty, powitał gorąco, całym sercem. Na warsztatach produkcyjnych w setkach tysięcy zakładów widniały dnia 7 listopada czerwone proporce — symbole waleczności i odwagi przodków. W grocie, gmachach i pawilonach podążały „Sztafety Przyjaźni” z meldunkami o realizacji wielu cennych zobowiązań, które umacniają naszą ojczyznę. Na uroczystych akademiach wódzkie, akademickie w zakładach pracy, w gmachach i gromadach meldowano o uzyskanych sukcesach i nagradzano przodujących w walce o wykonanie zadań. W szeregu miejscowości odbyły się uroczystości odsłonięcia pomników

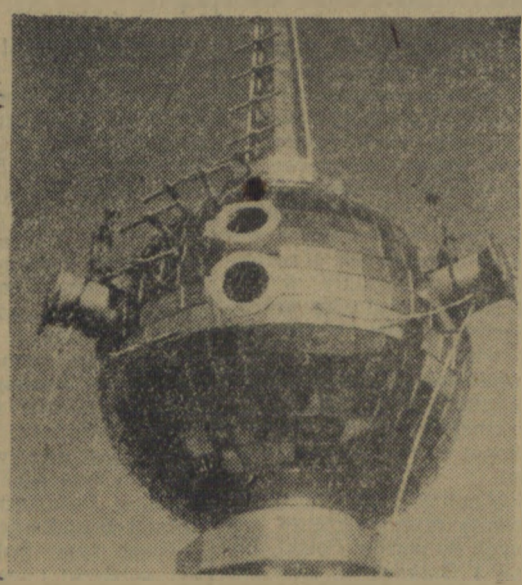
w złączności dla bohaterów wyzwolitejszej Armii Radzieckiej. Również Wojsko Polskie uroczą uczęło rocznicę wielkiego dnia, który zwiastował nową erę całej ludzkości.

WIELKA ROCZNICA W WARSZAWIE

W podniosłym nastroju obchodzili rocznicę Wielkiego Października stolica Polski Ludowej, która zakwitła tysiącami czerwonych i białoczerwonych flag i transparentów. Wysoko ponad dachy stolicy widoczny jest wspaniały dar naszych radzieckich przyjaciół — bezcenny klejnot nowoczesnej architektury, Pałac Kultury i Nauki im. Stalina. Na frontowej jego ścianie — napis: „Niech żyje przyjaźń polsko-radziecka”.

(Dokończenie na 2 str.)

Z terenu budowy Pałacu Kultury i Nauki

Na szczycie wieżowej części Pałacu Kultury i Nauki im. Stalina przystąpiono do montowania 42-metrowej iglicy stalowej, która ozdobi dach wieżowca.

W dniu 28. X. na pomost podciągnięta została stalowa kula o wadze 1.200 kilogramów, która wmontowana jest w konstrukcję iglicy. Kula o średnicy około 2,5 metra posiada otwory, w których umieszczone zostaną silne reflektory. W pracach montażowych pomaga — najmniejszy dźwig typu UBK-302 o nośności 2 ton.

Całość iglicy razem z wmontowaną kulą wykładana będzie płytami szkła odbłaskowego o złocistym kolorze. (CAF fot. Gorcza)

Defilada wojskowa i manifestacja ludu Moskwy w 36 rocznicę Rewolucji Październikowej

MOSKWA. Agencja TASS donosi, że z okazji 36 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej odbyła się na Placu Czerwonym w Moskwie dnia 7 listopada br. defilada oddziałów garnizonu moskiewskiego.

Od samego rana tłumy zapelnily odświętne przybrane ulice i place Moskwy. Pod dźwiękami orkiestr, z pieśniami, sztandarami i kwiatami kierowali się mieszkańcy Moskwy ku centrum miasta, ku Czerwonemu Placowi. Tu na olbrzymich transparentach zdobiących gmachy naprzeciwko murów Kremleskich widniały słowa hasła Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego: „Niech żyje wielki Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich — twierdza przyjaźni i chwały na rodów naszego kraju, niezwykła ostoja pokoju na całym świecie! Naprzód, ku zwycięstwu komunizmu!” Na gmachu Muzeum Historycznego — olbrzymi plakat głosi: „Braterskie pozdrowienie wszystkim narodom walczącym o pokój, o demokrację, o socjalizm!”

Na trybunach wznoszących się wzdłuż murów Kremleskich zajęli miejsca liczni goście — przodownicy pracy z myślni moskiewskiego, uczeni, pisarze, deputowani do Rad Najwyższych ZSRR i Republik Związkowych, ministrowie, ofi-

cerowie i generałowie Armii Radzieckiej, przodownicy rolnictwa. Obecne są też dziesiątki delegacji zagranicznych. Stolica Kraju Rad serdecznie powitała przybyłych do Moskwy z Wiednia — z III Światowego Kongresu Związków Zawodow-

wych — przedstawiciele mas pracujących wielkich Chin, krajów Ameryki Łacińskiej, Afryki, Bliskiego i Dalekiego Wschodu. W Moskwie przebywają również delegacje krajów demokracji ludowej, NRD, An-

(Dokończenie na 2 str.)

Rozkaz Ministra Obrony ZSRR

MOSKWA. Agencja TASS podaje tekst rozkazu ministra Obrony Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich z okazji 36 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.

TOWARZYSZE ŻOŁNIERZE, MARYNARZE I PODOFICEROWIE!
TOWARZYSZE OFICEROWIE, GENERALOWIE I ADMIRALOWIE!

Naród radziecki i jego okryte chwałą siły zbrojne święcą dziś 36 rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej. Masy pracujące Związku Radzieckiego, zespolone wokół Partii Komunistycznej i rządu, witały swe ogólnonarodowe święto państwowe nowym sukcesami w walce o wprawdzenie w życie programu budownictwa komunistycznego. W wyniku ofiarnej pracy ludu radzieckiego rosła nieustannie gospodarka socjalistyczna, wykonywane są z nadwyżką zadania pięcioletniego, rozwija się radziecka nauka i kultura.

Naród nasz z wielkim entuzjazmem przystąpił do realizacji uchwał powziętych przez partię i rząd w sprawie dalszego i szybkiego rozwoju rolnictwa, w sprawie zapewnienia zdecydowanego zwiększenia produkcji przedmiotów powszechnego użytku. Realizacja tych uchwał podnieśli dobrobyt klasy robotniczej, chłopstwa kolchozowego i inteligencji radzieckiej.

Miniony rok zaimponowały poważne sukcesy Związku Radzieckiego i całego obozu demokratycznego w walce o sprawę pokoju i bezpieczeństwa narodów. Jednocześnie naród

radziecki, biorąc pod uwagę niebezpieczeństwo agresji ze strony imperialistów, przejawia stałą troskę o wszechstronne umocnienie potęgi obronnej socjalistycznej ojczyzny.

Siły zbrojne naszego państwa, bezgranicznie oddane swemu narodowi, Partii Komunistycznej i rządowi radzieckiemu, stoją niezawodnie na straży wielkich zdobyczy października i wytrwale doskonaliły swój kunszt bojowy.

TOWARZYSZE ŻOŁNIERZE I MARYNARZE, PODOFICEROWIE, OFICEROWIE, GENERALOWIE I ADMIRALOWIE!

Pozdrawiam Was i składam Wam życzenia z okazji 36 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej. Życzę Wam nowych sukcesów w szkoleniu bojowym i politycznym, w opanowaniu nowoczesnej techniki bojowej i sprzętu, w doskonaeniu wiedzy wojskowej i politycznej.

Na cześć święta ogólnonarodowego rozkazuje: Działaj, w dniu 7 listopada oddać 20 salw honorowych artylerii w stolicy naszej ojczyzny — Moskwie, w stolicach republik związkowych, jak również w Kallningradzie, Lwowie, Chabarowsku, Władywostoku i w miastach-bohatarach: Leningradzie, Stalingradzie, Sewastopolu, Odesie.

Niech żyje nasza ojczyzna socjalistyczna!

Niech żyje bohaterki i jego waleczna Armia i Marynarka Wojenna!

Niech żyje rząd radziecki!

Niech żyje Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego!

MINISTER OBRONY ZWIĄZKU SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK RADZIECKICH
MARSZAŁEK ZWIĄZKU RADZIECKIEGO
N. A. BULGANIN

Uroczyste posiedzenie Rady Moskiewskiej

MOSKWA. Agencja TASS donosi: Wczoraj 6 listopada odbyła się w Teatrze Wielkim ZSRR uroczysta akademii z okazji 36 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.

W salę zgromadziły się wybitni przedstawiciele społeczeństwa Kraju Rad — przodujący robotnicy przedsiębiorstw moskiewskich, uczeni, literaci, artyści, reprezentanci organizacji partyjnych i społecznych, żołnierze Armii Radzieckiej, ministrowie, deputowani do Rad Najwyższych ZSRR i RFSRR. Obecni byli również delegaci innych krajów, przybyli do Moskwy na obchód 36 rocznicy Wielkiego Października.

Scena Teatru Wielkiego była wspaniale udekorowana. W głębi, w obramowaniu sztandarów — płaskorzeźby z wizerunkami W. I. Lenina i J. W. Stalina, a u jej stóp — kwiaty. Zarzą sę cyfry dat: 1917—1953. Na tle sztandarów widnieją słowa: „Niech żyje 36 rocznica Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej”.

O godz. 17 w prezydium ukazały się: G. M. Malenkov, W. M. Mołotow, N. S. Chruszczow, K. J. Woroszyłowa, N. A. Bulganin, L. M. Kaganowicz, A. I. Mikołaj, M. Z. Saburow, M. G. Pierwuchin, N. M. Szwerinik, P. K. Pono-

marekko, M. A. Susłow, P. N. Pospelow, N. N. Szatalin, M. F. Szkliradow. Zebrani witały ich hucznymi, długotrwałymi oklaskami. Wszyscy wstają. Następnie przewodniczący Rady Moskiewskiej M. A. Jasnow zagaja uroczyste posiedzenie Rady Moskiewskiej z udziałem przedstawicieli organizacji partyjnych i społecznych oraz Armii Radzieckiej, poświęcone 36 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej. Wzywa on zebranych, by uczcili przez powstanie pamięć Wielkiego Stalina. Wszyscy wstają.

Akademia rozpoczyna się. Pod sklepieniami sali rozlegała się majestatyczne dźwięki hymnu państwowego ZSRR.

Przewodniczący Prezydium Rady Najwyższej ZSRR K. J. Woroszyłowa powitały serdecznie przez zebranych, zabiera głos, by wygłosił referat o 36 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej. (Tekst referatu podajemy na str. 3).

Referat K. J. Woroszyłowa był niejednokrotnie przerywany oklaskami, a końcowe słowa referatu przyjęto długą owacją. Rozległy się okrzyki na cześć Partii Komunistycznej i jej Komitetu Centralnego, na cześć Rządu Radzieckiego.

W pełni zrealizujecie obowiązkowe dostawy

List brygady Romaniuka z KFM do chłopów gromady Szczerzenica pow. Koszalim

Droży Towarzysze! Czytając gazetę, a zwłaszcza „Głos Koszaliński” musieliście się dowiedzieć, że wiele załóg produkcyjnych w naszym województwie wykonało z nadwyżką plany miesięczne, a niektóre nawet i plany roczne.

Koszalińska Fabryka Mebli przez wiele miesięcy planów swoich nie wykonywała. Postrawiliśmy jednak, że tak długo nie będzie. Toteż, gdy załogi zaczęły podejmować zobowiązania dla uczczenia 36 rocznicy Rewolucji Październikowej, nie zabrakło wśród nich załogi Koszalińskiej Fabryki Mebli.

Zobowiązaliśmy się plan miesięczny zrealizować w 105 proc. i zobowiązanie to z honorem wykonaliśmy.

Od naszej brygady na przerywniki zależało czy pozostałe brygady wykonają swój Czyn Październikowy. Do pracy gorąco nas zachęcał brygadziśta Romaniuk, mówiąc, że przecież i od nas zależy podniesienie dobrobytu ludu pracy i dostarczenie im, odpowiedniej ilości ładnych i trwałych mebli.

Pracowaliśmy więc z myślą o Was, o chłopach pracujących powiatu koszalińskiego.

Nasza brygada wykonała z nadwyżką i przed terminem zobowiązania październikowe. Zamiast 25 zameldowaliśmy już 22 października o wykonaniu planu w 105 proc. Za naszym przykładem poszły inne brygady. W rezultacie każdy robotnik wykonał swój Czyn Październikowy, dzięki czemu ludzie pracy otrzymują więcej mebli. Pragniemy, abyście zrozumieli, że nasz wysiłek służy wspólnemu celowi — pogłębieniu sojuszu robotniczo-chłopskiego, podniesieniu stopy życiowej mas pracujących, robotników i chłopów.

Dlatego pytamy Was, chłopie z gromady Szczerzenica, dlaczego opóźnacie się z planowymi dostawami dla państwa, dlaczego nie spełnacie swego patriotycznego obowiązku? — Czy nie rozumiecie, że robotnicy potrzebują więcej chleba, mleka i mięsa, tak jak Wy potrzebujecie więcej mebli, maszyn, nawozów sztucznych, tkanin, obuwi itd.

Jesteście gromadą, która ciągnie powiat koszaliński w

tyl. Swoje obowiązki wobec państwa wykonałście zaledwie w 50 procentach, chociaż mogliście już dawno odstawić państwu 100 proc. planu odstaw zboża.

Nie zwlekajcie dłużej z wykonaniem obowiązkowych dostaw dla państwa. Dośćcie staraj, aby podobnie, jak my wykonać plan przed terminem i z nadwyżką.

Patrzy na Was cały powiat koszaliński i te gromady, które plan swój już wykonały. Powiaty bytowski, miasteczki i drowski zostały już zrealizowane z miarek i odspów. I Wy możecie skorzystać z tego przywileju. Nie słuchajcie wrogich plotek, demaskujcie opornych kulaków. — Waszym patriotycznym obowiązkiem jest nie zalegać z dostawami. Czekamy na Waszą odpowiedź, kiedy dostawicie zboże, żywność i mleko. Wierzymy, że nasz list znajdzie wśród Was pełne zrozumienie, że w pełni zrealizujecie swe obowiązki wobec ludowej ojczyzny.

BRYGADA ROMANIUKA z Koszalińskiej Fabryki Mebli

LIST przodującej brygady robotniczej, która chlubnie wykonała podjęte dla uczczenia Wielkiego Października zobowiązania jest dowodem wielkiej troski naszej klasy robotniczej o zabezpieczenie wykonania planów gospodarczych, planów rozwoju naszej ludowej ojczyzny, umocnienia jej potęgi i wzrostu dobrobytu mas pracujących. List napisali robotnicy, których wkład w dzieło umocnienia sojuszu robotniczo-chłopskiego godny jest uznania. Nie wątpimy, że pracujący chłopci gromady Szczerzenica zastanowią się nad przyczynami swego opóźnienia w wykonaniu przypadających na nich zadań gospodarczych i dołączą starą, by opóźnienia nie były przyczyną nadrobienia. Spełniaj w ten sposób podstawowy, obywatelski obowiązek chłopu pracującego, obowiązek wpływający z sojuszu robotniczo-chłopskiego.

Choć list skierowany jest ściśle do chłopów ze Szczerzenicy, wezwanie przodujących przedstawicieli klasy robotniczej podjąć powinny wszystkie gromady i gminy, które opóźniają się z wykonaniem swych obowiązków,

Ze świata

HELSINKI
W dniu 4 bm. premier rządu fińskiego, Koikkonen złożył na ręce prezydenta republiki, Paasikivi, dymisję swego gabinetu.

FRANKFURT
Z więzienia w Landsbergu zwolniony został na rozkaz władz amerykańskich zbrodniarz wojenny, Franz Pillkeder. Za zbrodnie dokonane na więzieniu hitlerowskiego obozu koncentracyjnego w Mauthausen skazany został on na 10 lat więzienia.

PEKIN.
Agencja Nowych Chin donosi z powołaniem się na Vietnamską Agencję Informacyjną, że w marionetkowym wojsku Bao Dai'a szerzy się dezercja.

Śmiało i pewnie kroczyć naprzód do komunizmu

Przemówienie Ministra Obrony ZSRR marszałka Związku Radzieckiego
N. A. Bułganina na defiladzie w Moskwie

**TOWARZYSZE, ŻOŁNIERZE, MARYNARZE, POD-
OFICEROWIE!
TOWARZYSZE OFICEROWIE, GENERALOWIE I AD-
MIRAŁOWIE!
MASY PRACUJĄCE ZWIĄZKU RADZIECKIEGO!
DRODZY GOŚCIE Z ZAGRANICY!**

— W imieniu rządu radzieckiego i Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego witam Was i składam Wam życzenia z okazji XXXVI rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.

Rok obecny jest rokiem nowych wielkich sukcesów Związku Radzieckiego we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej, nauki i kultury. W roku tym naród radziecki jeszcze ściślej zespółni się wokół Partii Komunistycznej i jej Komitetu Centralnego, wokół swego rządu. Jeszcze bardziej okrzepła przyjaźń narodów naszego wielonarodowego kraju. Państwo radzieckie umocniło się jeszcze bardziej.

W roku tym również nasi przyjaciele za granicą — kraje obozu demokratycznego na zachodzie i na wschodzie osiągnęły wielkie sukcesy w budownictwie gospodarczym i kulturalnym.

W rezultacie, nasz obóz socjalizmu i demokracji stał się jeszcze silniejszy i potężniejszy.

Masy pracujące Związku Radzieckiego witały dziś swe ogólnonarodowe święto państwowe — XXXVI rocznicę Wielkiego Października w warunkach nowego rozwoju politycznego i entuzjazmu pracy, zwłaszcza w związku z ostatnimi uchwałami partii i rządu w sprawie dalszego rozwoju rolnictwa i nowego, wielkiego wzrostu produkcji przedmiotów powszechnego użytku. Realizacja tych ważnych uchwał już w ciągu najbliższych 2-3 lat znacznie pod-

nieście stopień zaopatrzenia ludności w towary żywnościowe i przemysłowe, podnieście poziom dobrobytu chłopstwa kolchozowego i jeszcze bardziej wzmocni nasze państwo radzieckie.

Właśnie dlatego masy pracujące naszej ojczyzny powinny wytrwale walczyć o nieprzerwane wykonywanie wskazanych uchwał partii i rządu, aby doprowadzić tym samym do nowego, potężnego rozwoju naszego rolnictwa.

W dziedzinie polityki zagranicznej, jak to wiadomo z niejednokrotnych oświadczeń naszego rządu, Związek Radziecki niezmiennie dąży i dąży do zachowania i utrwalenia pokoju, do uregulowania wszystkich rozbieżności międzynarodowych.

Tym właśnie celem służą znane propozycje rządu radzieckiego w sprawie środków złagodzenia napięcia międzynarodowego. W odpowiedzi na te propozycje ze strony mocarstw zachodnich wysuwane są zwykle różnego rodzaju warunki wstępne, nie dające się w rzeczywistości pogodzić z interesami utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego.

Na terytorium wielu państw europejskich w pobliżu granic Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej tworzy się coraz to nowe amerykańskie bazy wojskowe. Prasa zagraniczna zamieszcza wciąż wiadomości o ćwiczeniach i manewrach wojsk amerykańskiego bloku północno-atlantyckiego, odbywających się z reguły pod dowództwem generałów amerykańskich.

W tych warunkach nasz rząd nie może nie przejawiać należytej troski o umocnienie naszych sił zbrojnych, aby zapewnić bezpieczeństwo państwa radzieckiego.

Armia Radziecka i Marynarka Wojskowa w roku bieżącym w dalszym ciągu doskonaliły swe szkolenie bojowe. Niedawno zakończyły się jesienne ćwiczenia i manewry wojsk Armii Radzieckiej, które odbyły się w różnych częściach naszego kraju.

W tych manewrach i ćwiczeniach wzięły udział wszystkie rodzaje wojsk lądowych, wojska lotniczo-desantowe, siły lotnicze i morskie.

Ćwiczenia i manewry, przeprowadzone w rozmaitych warunkach terenowych i szkoleniowych, wzbogaciły w dużym stopniu praktykę uczestniczących w nich wojsk i umożliwiły sprawdzenie ich przygotowania bojowego oraz umiejętności wykorzystania nowoczesnej broni w sytuacji zbliżonej do rzeczywistości bojowej.

Sily morskie zakończyły swe szkolenie rejsem okrętów jennych do portów Polski, Rumunii i Bułgarii w celu złożenia przyjaźielskich wizyt. Rejsy te zademonstrowały doskonale wyszkolenie morskie naszych marynarzy.

Ćwiczenia i manewry dowodły, że nasze siły zbrojne,

które przyswoiły sobie bogate doświadczenie wielkiej wojny narodowej i które pomyślnie opanowały najnowocześniejszy sprzęt wojenny i nową broń, uzyskane dzięki trosce naszego rządu i owocnym wysiłkom uczonych, inżynierów, konstruktorów i pracowników przemysłu, zdziaływały namiętno, aby podnieść swą gotowość bojową.

TOWARZYSZE!

Pomyślnie kroczyć naprzód do komunizmu. Nasza okryta chwałą Partia Komunistyczna już od 50 lat prowadzi masy pracujące naszej ojczyzny od zwycięstwa do zwycięstwa. Mądre kierownictwo Partii Komunistycznej i jej Komitetu Centralnego — to decydujący warunek naszych sukcesów.

Pod sztandarem Marksa — Engelsa — Lenina — Stalina śmiało i pewnie idziemy naprzód śladami, że nasza sprawa jest niezwykła.

Niech żyje XXXVI rocznica Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej!

Niech żyje bohaterki i bohaterowie radzieckiej i jego walecznej siły zbrojnej!

Niech żyje rząd radziecki!

Niech żyje Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, inspirator i organizator wszystkich naszych zwycięstw!

Równać do przodujących w skupie zboża

**AKTYW GMINNY
I GROMADZKI
MUSI DAWAĆ
PRZYKŁAD**

Nie można równie tolerować ociągania się w realizacji obowiązków przez aktyw gminny i gromadzki. W pow. waleckim nie wykonało dotychczas w 100 proc. rocznego planu dostaw zboża m. in. 32 sołtysów, 42 radnych, 9 prezesów członków, którzy złożyli 25Ch oraz 3 człon-

ków kolegium orzekającego. W pow. szczecińskim nie wywiązało się w pełni ze swego obowiązku 25 radnych oraz 8 członków kolegium orzekającego.

Obowiązkiem aktywu jest przodowanie, pociąganie swoim przykładem innych.

Dlatego też służ nie organizacje parastaw zboża m. in. 32 sołtysów, 42 radnych, 9 prezesów członków, którzy złożyli 25Ch oraz 3 człon-

od wypełnienia swego obowiązku. Ostatnio np. wykluczono z szeregu partii Antoniego Bolka i Kazimierza Kaczkowskiego z gromady Róża Wielka w pow. waleckim i Franciszka Milacha z gromady Darkowo, w pow. kolobrzescim. W szeregach partyjnych nie mogą się bowiem znajdować ludzie łamiący praworządność ludową.

Krwawe zajęcia w Trieście

RZYM. Od trzech dni strasza „A” Triestu, pozostająca pod kontrolą wojsk brytyjskich i amerykańskich, jest widowiskiem poważnych rozruchów.

Dnia 4 bm. studenci i weterani wojenny w Trieście zorganizowali pochód, który został zaatakowany przez policję w centrum miasta na Piazza del Unita. W wyniku starcia dwie osoby zostały zabite. Dłukadziesiąt osób odniosło rany.

Na znak protestu przeciwko brutalności wojsk okupacyjnych w Trieście odbyły się manifestacje w Rzymie, Mediolanie i innych miastach włoskich. W Rzymie tłumy manifestantów demonstrowały przed konsulem brytyjskim, wybijając wszystkie szyby.

na barbarzyńskim postępowaniem władz okupacyjnych, ludność Triestu zorganizowała nowe manifestacje, które Anglii i Amerykanie usiłovali rozpedzić, wprowadzając do akcji oddziały wojskowe. Doeszło do szeregu starć między wojskiem a manifestantami. Żołnierze wojsk okupacyjnych użyli broni palnej, zabijając 7 osób i raniąc przeszło 50.

Na znak protestu przeciwko brutalności wojsk okupacyjnych w Trieście odbyły się manifestacje w Rzymie, Mediolanie i innych miastach włoskich. W Rzymie tłumy manifestantów demonstrowały przed konsulem brytyjskim, wybijając wszystkie szyby.

Amerkańska presja na Irak

PARYŻ. Radio francuskie podaje z powołaniem się na „dobre poinformowane koła bagdadzkie” że w odpowiedzi na prośbę sekretarza stanu USA Dullesa, rząd Iraku zezwolił specjalnemu przedstawicielowi Eisenhowera E. Johnstonowi na wjazd do Iraku. Wspomniane koła stwierdzają jednak, że rząd Iraku nie ma zamiaru uznać misji Johnstona.

Jak wiadomo, władze Iraku odmówiły poprzednio Johnstonowi prawa wjazdu do tego kraju.

Defilada wojskowa i manifestacja ludu Moskwy

(Dokończenie z 1 str.)
głii, Francji, Włoch, Austrii i innych państw. Obecni są także członkowie korpusu dyplomatycznego i attaches wojskowi.

Na kilka minut przed rozpoczęciem defilady na trybunę mauzoleum wchodzi G. M. Malenkov, W. M. Mołotow, N. S. Chruszczow, K. J. Woroszyłow, E. M. Kaganowicz, A. I. Mikołaj, N. Z. Saburów, M. G. Pierwuchin, sekretarze KC KPZR, marszałkowie i admirałowie Zebrani serdecznie witali wchodzących na trybunę przywódców Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego.

Defiladę wojskową odebrał minister Obrony ZSRR Marszałek Związku Radzieckiego N. A. Bułganin. W towarzystwie dowódcy garnizonu moskiewskiego, generała armii K. Moskalenki, marszałek Bułganin przejechał przed frontem oddziałów wojskowych, złożył żołnierzom i oficerom życzenia z okazji święta rewolucji, a następnie wygłosił przemówienie z trybuny mauzoleum.

Uroczyste brzmiały dźwięki melodii hymnu państwowego ZSRR. Rozlegają się artylerystyczne salwy honorowe.

Defilada rozpoczęła się od tradycyjnego przemarszu słuchaczy najstarszej radzieckiej wyższej uczelni wojskowej — Akademii im. Frunzego.

Słychać miarowy warkot motorów. Na Plac Czerwony wkracza słynna Tamańska Dywizja Gwardyjska im. Kalinina.

Przez Plac Czerwony przeciągają oddziały zmotoryzowanej piechoty i artylerii, ciężkie działa i haubice oraz miotacze ziarna. Na przedzie każdego oddziału chorążowie niosą bojowe sztandary ze wstęgami orderów na drzewcach — świadectwem czynów bohaterkich i męstwa żołnierzy radzieckich w walce o wolność i niezawisłość socjalistycznej ojczyzny.

Jednocześnie z defiladą wojsk lądowych odbyła się defilada sił powietrznych. Za samolotem dowódcy defilady lotniczej, któremu towarzyszyły cztery pościgowce, przeleciały nad Czerwonym Placem z błyskawiczną szybkością bombowce i pościgowce odrzutowe.

Masy pracujące całej Polski uroczyście obchodzą 36-tą rocznicę Wielkiego Października

(Dokończenie z 1 str.)

Wierchołek imponującej budowlanej zdobli smukła iglica, zamontowana przez radzieckich budowniczych w przededniu wielkiej rocznicy.

Na licznych akademiach masy pracujące stolicy wyraziły swą gorącą miłość i wdzięczność dla narodów kraju zwycięskiej rewolucji, którym Polska Ludowa zawdzięcza swą wolność i szczęśliwy rozkwit.

DUMNE MELDUNKI GÓRNIKÓW I HUTNIKÓW

Słasy górnicy, hutnicy i zalogi innych zakładów produkcyjnych na uroczystych akademiach, zorganizowanych dla uczczenia historycznej rocznicy, złożyli dumne meldunki o zwycięskiej realizacji zobowiązań, podjętych w ramach Czynu Październikowego. Dziesiątki transparentów umieszczonych w halach produkcyjnych zakładów pracy na Śląsku głosiły hasła wicystej przyjaźni narodu polskiego z narodami wielkiego Kraju Rad, hasła wzmożenia wysiłku w walce o pokój.

150 TYS. LUDZI PRACY NA WARTACH PRÓDUKCYJNYCH

W Łodzi i województwie łódzkim na watach produkcyjnych na cześć Wielkiego Października uczestniczyło ponad 150 tys. ludzi pracy. Czyn Październikowy robotników i dzikich dał gospodarce narodo-

uczestnicy defilady wykazali doskonale wyszkolenie bojowe, ogromną zdyscyplinowanie i wspaniały stopień zorganizowania. Obecni na Czerwonym Placu goście witali gorąco okrytych chwałą żołnierzy radzieckich.

Po zakończeniu defilady odbyła się wielka manifestacja ludności pracującej Moskwy.

Trzy godziny trwała potężna manifestacja mieszkańców Moskwy z okazji 36 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.

Na czele pochodu ludu pracującego Moskwy kroczyła 6-tysięczna kolumna sportowców, wśród których byli znani mistrzowie sportu i rekordziści świata Europy i Związku Radzieckiego.

Na czele kolumny ludności pracującej Leninowskiej-Dzielnicy Moskwy kroczyli uczeni radzieccy — przedstawiciele Akademii Nauk ZSRR, Obok nich — robotnicy Fabryki Obrabłarek „Krasnyj Proletarij”, jednej z przodujących w radzieckim przemyśle budowy maszyn.

Mieszkańcy Moskwy niosą portrety W. I. Lenina i J. W. Stalina, przywódców Partii Komunistycznej i rządu radzieckiego.

Transparenty z hasłami październikowymi na cześć wielkiego narodu radzieckiego — budownictwo komunizmu, na cześć Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego — wielkiej przewodniej i kierowniczej siły narodu radzieckiego w walce o zbudowanie komunizmu.

Świąteczny pochód zamknęła 4-tysięczna kolumna sportowców.

Imponująca manifestacja, w której wzięły udział setki tysięcy ludzi pracy Moskwy, stała się wyrazem niewzruszonej jedności Komunistycznej Partii, rządu radzieckiego i narodu, wrazem dążenia ludzi radzieckich do pokoju i przyjaźni między narodami. Ich gotowość do oddania wszystkich sił i energii tworzeł wielkiej sprawie budowania komunizmu w Kraju Rad.

W PRASTARYM KRAKOWIE I W NOWEJ HUCIE

Prastary Kraków i najmłodsze polskie miasto Nowa Huta w wielu akademiach manifestowały gorące uczucia braterstwa i przyjaźni narodu polskiego i radzieckiego, Krakowskie zakłady pracy przybrały odświętny wygląd. Na budynkach zakładów przemysłu gumowego stralkiem okupacyjnym w 1936 r. widnieje wielka czerwona gwiazda. Setki ludzi pracy gromadziły się w Nowej Hucie wokół obywatelskiej makiety obrazującej budowę Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie.

ODRODZONE WP W HOLDZIE WIELKIEGO PAŹDZIERNIKA

W 36 rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej w wielu oddziałach WP odbyły się uroczyste akademie, a w pododdziałach włączonych oraz pogadanki poświęcone omówieniu historycznego znaczenia Rewolucji dla dziejów naszego narodu i całej ludzkości. W poszczególnych oddziałach zorganizowane zostały wystawy obrazujące udział Polaków w Rewolucji oraz bohaterką, zwycięską walkę Armię Czerwoną w latach 1917 — 1920 z białogwardystami i obcymi interwentami.

Rzeczowe, konkretne i jedynie słuszne propozycje

Zwołać konferencję ministrów spraw zagranicznych, na której:

1. Ministrowie spraw zagranicznych Anglii, Francji, Stanów Zjednoczonych, Chińskiej Republiki Ludowej i Związku Radzieckiego rozważą środki złagodzenia napięcia w stosunkach międzynarodowych.

2. Ministrowie spraw zagranicznych Anglii, Francji, Stanów Zjednoczonych i Związku Radzieckiego omówią problem niemiecki łącznie ze wszystkimi propozycjami wysuniętymi w toku przygotowań do konferencji.

Taka jest treść propozycji, którą rząd radziecki ponowił w dniu 3 listopada br. w nocie wystosowanej do mocarstw zachodnich.

Co przede wszystkim uderza czytelnika noty radzieckiej? Rzeczowość i konkretność zawartych propozycji, żelazna w swej logice argumentacja i głęboka, prawdziwie socjalistyczna troska o utrwalenie pokoju, o uchronienie ludzkości przed nowym kataklizmem wojennym, głębokie zrozumienie żywotnych interesów narodów, ich dążeń, ich pragnień.

Na obecny stan napięcia w sytuacji międzynarodowej wpływa wiele czynników. Wpływa na to wysiłek zbrojeniowy rozpętany przez USA, obejmujący również bombę atomową i wodorową. A przecież jeżeli Stany Zjednoczone i kraje od nich zależne, nie będące w stanie wystosowania, produkują w skali masowej samoloty, czołgi, bomby itd., to nie po to, by pewnego pięknego dnia wrzucić je do morza, lecz dlatego, że chętnie użyć je przeciwko krajom obozu pokoju, wywołać nową wojnę światową.

Podpisanie rozejmu w Korei — owoc nieustrudzonej wysiłków Korei Ludowo-Demokratycznej i Chińskiej Republiki Ludowej, owoc wysiłków takich krajów neutralnych, jak przede wszystkim ZSRR czy Indie, wytworzył atmosferę, sprzyjającą podjęciu kroków dla rozładowania napięcia międzynarodowego. Atmosferę tę imperialiści amerykańscy usiłują za wszelką cenę zatruć. Torpedują możliwość osiągnięcia porozumienia w sprawie pokojowego rozwiązania problemu koreańskiego, nie dopuszczają do przywrócenia na arenie międzynarodowej narodowych praw Chińskiej Republiki Ludowej i opóźniają dopuszczenie Chin do udziału w regulowaniu najpilniejszych problemów międzynarodowych. A czy można mówić o prawdziwym odprężeniu w sytuacji międzynarodowej dopóki rozejm w Korei nie zostanie przekształcony w pokój, dopóki w rozwijaniu tak istotnych dla pokoju spraw na Dalekim Wschodzie nie będzie brało udziału najpotężniejsze mocarstwo azjatyckie — Chiny? Jasne, że nie. Dlatego też, jak to podkreśla nota radziecka, jeżeli mają być uregulowane najpilniejsze problemy międzynarodowe o wielkim znaczeniu dla złagodzenia napięcia, to zachodzi nagląca konieczność zwołania konferencji 5 mo-

(Dokończenie na str. 6)

Do nowych zwycięstw w budowie komunizmu

Referat tow. K. J. Woroszyłowa na uroczystym posiedzeniu Rady Moskiewskiej

TOWARZYSZE!

W dniu dzisiejszym narody naszej ojczyzny i ludźle pracy na całym świecie obchodzą uroczyste XXXVI rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.

Przed 36 laty klasa robotnicza naszego kraju w sojuszu z biedotą chłopską, pod przewodnictwem Partii Komunistycznej, na której czele stał geniusz ludzkości — nieśmiertelny Lenin, przerwała front imperializmu i ustanowiła na jednej szóstej części kuli ziemskiej dyktando proletariatu, władzę robotników i chłopów.

Zwycięstwo Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej 1917 roku oznaczało zasadniczy zwrot w dziejach ludzkości.

I z każdą nową rocznicą Wielkiego Października coraz jaśniejszy i dobitniejszy występuje przed całym światem potężna twórcza siła zwycięskiego socjalizmu.

Nasz naród radziecki kierowany przez wielką Partię Komunistyczną, po raz pierwszy w dziejach zbudował społeczeństwo socjalistyczne, wskazując narodom innych krajów drogę do wyzwolenia z uścisku wyziskawczy, drogę do wolnego i szczęśliwego życia.

Dzisiaj drogą tą wraz z nami kroczy wielki naród chiński, krocza masy pracujące krajów ludowo-demokratycznych i Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Bohaterki i bohaterki Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, który obronił swą wolność i niezawisłość w walce zwycięskiej przeciwko grabieżcom imperialistycznym, od budowie z ogromnym entuzjazmem zniszczoną przez wojnę gospodarke.

Naród radziecki, pełen niewyczerpanych sił twórczych, wita XXXVI rocznicę Października wielkimi sukcesami we wszystkich dziedzinach budownictwa gospodarczego i kulturalnego.

Nasze sukcesy w budownictwie pokojowym są dumą narodu radzieckiego, szczytą się nimi również masy pracujące wszystkich krajów. W Związku Radzieckim widzą one ostoję pokoju i niezawisłości narodowej, wielki wzór walki o lepszą przyszłość ludzkości.

TOWARZYSZE!

Rok dziesiąty nas od XXXV rocznicy Wielkiego Października był bogaty w wydarzenia o ogromnym znaczeniu.

Historycznym etapem w życiu partii i państwa radzieckiego był XIX Zjazd Partii Komunistycznej. Zjazd ten odbył się pod znakiem jednolitości i bezgranicznego zaufania narodu radzieckiego do swej wypróbowanej w bojach Partii Komunistycznej i jej Komitetu Centralnego. Uchwały naszego Zjazdu uskrzydliły ludzi radzieckich, natchnęły ich do nowych bohaterkich czynów.

Cieńka strata dla partii, dla narodu Związku Radzieckiego, dla całej postępowej ludzkości była w minionym roku śmierć naszego wielkiego wodza, genialnego dowódcy — Józefa Wiskarienowicza Stalina.

Przez 30 lat po śmierci W. I. Lenina J. W. Stalin, który zdołał sobie powszechne uznanie i bezgraniczne zaufanie narodu i partii, w zgodnym gromie swych wspaniałych współpracowników, prowadził nieugięte partię krajową leninowską. W ciągu tych lat, pokonując nieznane dotychczas trudności, kraj nasz w bojach wysiłku w potężne mocarstwo socjalistyczne. Z niebywałą mocą wywołały się siły twórcze naszego narodu, rzeczywistej twórcy historii, budowniczego nowego komunistycznego społeczeństwa.

Nasza Partia Komunistyczna, stworzona i wychowana przez genialnego Lenina i kontynuatora jego nieśmiertelnego dzieła — wielkiego Stalina, silna jest bezgraniczną miłością i

oddaniem mas ludowych. Ze swym Komitetem Centralnym na czele partia nasza prowadzi niezawodnie kraj do nowych zwycięstw w walce o komunizm.

Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego obchodziła w tym roku pamiętną datę historyczną — 50-lecie swego istnienia. Półwiekowa bohaterka walka o wyzwolenie ludzi pracy od uścisku carskiego i obszarńczo-kapitałistycznego, o rewolucyjną przeobrażenie społeczeństwa, o zwycięstwo komunizmu, nasza okryta chwałą partia zasłużyła sobie na bezgraniczną miłość ludu pracującego naszej ojczyzny i szerokiej mas na całym świecie.

Chwała naszej wielkiej Partii Komunistycznej i jej bohaterom sztabowi — Komitetowi Centralnemu!

TOWARZYSZE!

Sila żywojna polityki Partii Komunistycznej polega na tym, że wyrażając podstawowe interesy narodu opiera się ona na głębokiej naukowej znajomości obiektywnych praw rozwoju społeczeństwa. Na wszystkich etapach budownictwa komunistycznego partia stale kieruje się w swej polityce podstawowym ekonomicznym prawem socjalizmu, którym jest zapewnienie maksymalnego zaspokojenia stale rosnących materialnych i kulturalnych potrzeb całego społeczeństwa w drodze nieprzerwanego wzrostu i doskonalenia produkcji socjalistycznej na bazie najwyższej techniki.

Naród radziecki uzbrojony w uchwały XIX Zjazdu Partii Komunistycznej wykonał z powodzeniem zadania planu pięcioletniego. Wyniki pracy naszego socjalistycznego przemysłu w okresie 10 miesięcy 1953 r. dowodzą, że plan trzyletniego roku pięcioletni wykonywany jest pomyślnie.

Globalną produkcję przemysłu w ubiegłych 10 miesiącach bieżącego roku w porównaniu z odpowiednim okresem ub. roku zwiększyła się o 10,5 proc. i przekroczyła poziom 1940 r. w przybliżeniu 2,5 raza.

Wszystkie gałęzie socjalistycznej gospodarki narodowej rozwijała się na gruncie postępu technicznego. Budowa największych na świecie elektrowni wodnych, wprowadzanie do produkcji nowych natrójnorodnoleżących, wysoko wydajnych, potężnych obrabiarzy i mechanizmów, nabo wczesniejszych maszyn rolniczych — to leden z wymownych wskaźników pomyślnego zbudowania trwałej bazy materialno-technicznej komunizmu.

Niewątpliwie są sukcesy w rozwoju nauki i kultury socjalistycznej.

Uczony radziecki nieustannie wzbogacała naukę najnowszymi odkryciami we wszystkich dziedzinach wiedzy. Naród nasz głębokim szacunkiem i uznaniem darzy wszystkich swych uczonych i pracowników nauki i kultury oraz słuszenie jest dumny z ich wytrwałej i zaszczytnej pracy dla dobra ojczyzny.

Rozwija się literatura i sztuka narodu radzieckiego. Pisarze radzieccy, ludzie teatru, artyści-malarze, kompozytorzy nie szczędzą wysiłków dla dobra narodu.

Prawdą jest, że wciąż jeszcze niewystarczająco zaspokajamy rosnące potrzeby duchowe ludzi radzieckich. Nie rlegają jednak wątpliwości, że pracownicy literatury, kina i teatru, artyści i kompozytorzy, działacze ze wszystkich innych dziedzin sztuki, wyciężą

swe siły, aby udoskonalili swój kunszt i stworzyli nowe dzieła, stanowiące godne od-

Troska o dobro narodu — głównym zadaniem Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego

Sukcesy w rozwoju socjalistycznej gospodarki i nauki zapewniły dalszy wzrost dobrobytu materialnego narodu radzieckiego. W ciągu ostatnich 28 lat produkcja artykułów powszechnego użytku wzrosła w naszym kraju 12-krotnie.

W 1953 roku globalna produkcja artykułów powszechnego użytku przekroczyła poziom przedwojennego 1940 roku o 72 proc.

W roku bieżącym, podobnie jak w latach ubiegłych, Partia i Rząd przeprowadzili szóstą z kolei obniżkę państwowych cen detalicznych wyrobów przemysłowych i artykułów żywnościowych, wskutek czego ludność otrzymała dodatkowo poza innymi dochodami 46 miliardów rubli. Jeśli się weźmie ponadto pod uwagę, że nowa obniżka cen wywołała potaniecie cen towarów również na rynku kolchozowym, to korzyści uzyskane przez ludność wyniosą w stosunku rocznym co najmniej 53 miliardy rubli.

W ciągu 10 miesięcy 1953 roku sprzedano ludności o 20 proc. więcej towarów niż w analogicznym okresie roku ubiegłego. W wyniku kroków podjętych przez Partię i Rząd w sprawie dalszego rozszerzenia obrotu towarowego już w roku bieżącym do sieci handlowej wprowadzone będą dodatkowo ponad plan roczny towary wartości przeszło 37 miliardów rubli.

Troska o dobro narodu radzieckiego stanowi główne zadanie Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego. Przewodniczący Rady Ministrów ZSRR towarzyszy G. M. Malenkov podkreślił z naciskiem w swym przemówieniu na V Sesji Rady Najwyższej ZSRR, że Partia Komunistyczna i Rząd Radziecki uważają za swe główne zadanie w dziedzinie polityki wewnętrznej troskę o dobro narodu, nieustanny wzrost dobrobytu robotników, kolchoźników, inteligencji, wszystkich obywateli radzieckich.

Zgodnie z tym Partia i Rząd powzięły ostatnio szereg niezwykle doniosłych uchwał, których realizacja powinna zapewnić wydatny wzrost produkcji artykułów powszechnego użytku, dalszy potężny rozwój rolnictwa, zdecydowane polepszenie handlu radzieckiego i znaczny wzrost obrotu towarowego, zwiększenie budownictwa mieszkaniowego itd.

Wszystkie te uchwały cechuje głęboka troska Partii i Rządu o dobro narodu, o to, aby w krótkim czasie podnieść znacznie stopę życiową mas pracujących miast i wsi. Te historyczne uchwały oznaczają nowy etap w rozwoju ekonomiki radzieckiej, w którym równoległe z szybkim tempem rozwoju ciężkiego przemysłu wysuwany jest zadanie osiągnięcia wydatnego rozwoju tych gałęzi gospodarki narodowej, które bezpośrednio zaspokajają potrzeby ludności. Polityka forsownego rozwoju rolnictwa oraz przemysłu lekkiego i spożywczego jest dalszym logicznym rozwinięciem industrializacji socjalistycznej, odpowiadającym całkowicie wymogom podstawowego prawa ekonomicznego socjalizmu i prawa planowego, proporcjonalnego rozwoju całej socjalistycznej gospodarki narodowej.

TOWARZYSZE!

Partia i Rząd z ogromną troską odnoszą się do wszechstronnego umocnienia i dalszego rozwoju naszego rolnictwa socjalistycznego. Wzręczniowe plenum KC Partii, poświęcone specjalnie sprawie dalszego rozwoju rolnictwa, omówiło wszechstronnie to zadanie i powzięło doniosłe, historyczne

zwierciedlenie bohaterskiego życia i walki narodu radzieckiego i innych narodów.

uchwały w tej sprawie. Plenum KC podkreślając znaczne sukcesy osiągnięte w rozwoju rolnictwa socjalistycznego, jednocześnie z całą bolszewicką szczerością wskazało, że tempo rozwoju rolnictwa nie nadąża za tempem rozwoju przemysłu i wzrostem zapotrzebowania ludności na artykuły konsumpcyjne. Pierwszy sekretarz Komitetu Centralnego naszej Partii towarzyszy N. S. Chruszczow podkreślił w swym wyzerpującym referacie wygłoszonym na plenum, że powstała u nas jawna dysproporcja między tempem rozwoju naszego wielkiego przemysłu, tempem wzrostu ludności miejskiej i dobrobytu materialnego mas pracujących z jednej strony, a aktualnym poziomem produkcji rolniczej z drugiej strony.

Nienadążanie tak ważnych dziedzin rolnictwa jak hodowla, produkcja ziemiaka, warzyw, opóźnia dalszy rozwój przemysłu lekkiego i spożywczego i silnie hamuje wzrost dochodów kolchozów i kolchoźników.

Uchwała wzręczniowe Plenum KC KPZR i późniejsze decyzje Partii i Rządu przewidują szeroko zakrojone poczynania, których celem jest dalsze umocnienie ustroju kolchozowego, rozwój hodowli, zwiększenie produkcji warzyw, ziemiaka, podniesienie plonów upraw zbożowych, technicznych i olejnych oraz oparte na tej podstawie bezwzględne podniesienie dobrobytu całego chłopstwa kolchozowego.

Nakreślono poważne posunięcia w kierunku radykalnego polepszenia pracy ośrodków maszynowo-tractorowych. Ośrodki maszynowo-tractorowe — to przemysłowa, materialno-techniczna baza ustroju kolchozowego. Powinny one w całej pełni stać się decydującą i organizującą siłą w rozwoju produkcji kolchozowej.

W celu realizacji nakreślonych poczynają i zapewnienia zdecydowanego rozwoju rolnictwa socjalistycznego i hodowli, zainwestowanych będzie już w 1953 r. na rozwój rolnictwa około 70 miliardów rubli z budżetu państwowego, z innych funduszy państwowych, jak również z funduszy samych kolchozów. W roku bieżącym rolnictwo otrzymuje 150 tys. traktorów (w przeliczeniu na traktory o mocy 15 KM), 42 tys. kombajnów i przeszło 2 miliony różnych narzędzi i maszyn rolniczych. Jest to wielka pomoc.

Najważniejszą jednak ze wszystkich form pomocy udzielanej przez miasto naszej gospodarce kolchozowej jest pomoc w kadrach. Kadry decydują o wszystkim. Obecnie, gdy Partia i cały naród pragną, by poziom naszego rolnictwa szybko dorównał poziomowi przemysłu socjalistycznego i wzrastającemu potrzebom ludzi pracy oraz, by dochodowość kolchozów i każdego kolchoźnika znacznie się podniosła, Partia zwróciła się do wszystkich specjalistów i pracowników mechanizacji rolnictwa z apelem, by stanęli w pierwszych szeregach walki o zwiększenie produkcji zboża, mięsa, mleka, ziemiaka, warzyw. Ten apel Partii znalazł gorący oddźwięk i znaczna liczba specjalistów z dziedziny rolnictwa, inżynierów i techników przystąpiła już do pracy w ośrodkach maszynowo-tractorowych i kolchozach.

W rozwiązaniu zadań postawionych przed rolnictwem przez Partię i Rząd wielką rolę przypada organizacjom partyjnym, Komsomolowi, kobietom-kolchożnicom, partyjnym i bezpartyjnym pracownikom ośrodków maszynowo-tractorowych i sochozów. Tylko ich entuzjazm pracy, ich twórcza działalność mogą zapewnić w krótkim czasie wszechstronny rozwój rolnictwa, mogą podnieść jego dochodowość,

TOWARZYSZE!

Pomyślne rozwiązanie wielkiego zadania — zapewnienia obfitości artykułów konsumpcyjnych w kraju zależy bezpośrednio od dalszego usprawnienia pracy naszego przemysłu. Doskonalenie kierownictwa gospodarczego, podnoszenie kultury pracy przedsiębiorstw przemysłowych, dalsze zwiększanie wydajności pracy, ulepszenie jakości i obniżanie kosztów własnych produkcji przemysłowej — oto na czym powinniśmy skupić naszą uwagę.

Obniżka kosztów własnych — to niezmiernie ważne źródło akumulacji socjalistycznej. Wła domo, że w jednym tylko roku 1952 dzięki obniżeniu kosztów własnych produkcji przemysłowej kraj uzyskał oszczędności sięgające 46 miliardów rubli. A przecież jest to zaledwie część tego, co można uzyskać, gdybyśmy pracowali lepiej.

Tymczasem mamy jeszcze niemało fabryk i zakładów przemysłowych, które nie wykonują wsteczonych przez państwo zadań w dziedzinie wzrostu wydajności pracy, tolerują brakorobstwo, nie walczą o wysoką jakość produkcji, o obniżenie kosztów własnych.

Naczelnym obowiązkiem kierowników gospodarczych, dyrektorów przedsiębiorstw, pracowników inżynieryjno-technicznych, robotników i wszystkich ludzi pracy, a przede wszystkim, przede wszystkim, odpowiednich ministrów polega na tym, by zlikwidować istniejące niedociągnięcia w pracy, zapewnić wprowadzenie nowej techniki i opanowanie jej, usprawnić organizację pracy i osiągnąć znaczne zwiększenie wydajności z równoczesnym bezwzględnym podniesieniem jakości produkcji.

Zadanie organizacji partyjnych, radzieckich, związkowych i komsomolskich polega na tym, by rozwijać wszechstronnie aktywność i inicjatywę mas, rozwinąć jeszcze szerzej współzawodnictwo socjalistyczne o wykonanie i przekroczenie planów produkcyjnych, o podniesienie wydajności pracy i obniżenie kosztów własnych produkcji, o jej wysoką jakość.

Niewyczerpane są siły twórcze narodu radzieckiego.

Wzorem patriotycznej służby narodowi jest praca naszych stajnych przodowników produkcji. Ci wspaniali ludzie, synowie i córki naszego wielkiego narodu — to przykład dla wszystkich radzieckich ludzi pracy. Ich doświadczenie należy szeroko rozpowszechnić, powinni się na nim opierać wszyscy ludzie pracy.

Genialny Lenin i kontynuator jego dzieła — wielki Stalin wskazywali nieraz, że fundamentem siły i mocy ustroju radzieckiego jest sojusz klasy robotniczej i chłopstwa. W niewzruszonym sojuszu klasy robotniczej i chłopstwa pracującego widzieli oni naczelną zasadę dyktatury proletariatu. Pod kierownictwem Partii Komunistycznej sojusz klasy robotniczej i chłopstwa stał się tą decydującą siłą, która zape-

Pokojowa polityka zagraniczna ZSRR była i pozostaje niezmienną

TOWARZYSZE!

Ogromny rozmach pokojowej twórczej pracy, posunięcia Partii Komunistycznej i Rządu, o niespotykanej skali i doniosłości, zmierzające do dalszego rozwoju gospodarki narodowej, do nieprzerwanego wzrostu dobrobytu materialnego obywateli radzieckich świadczą z całą oczywistością o pokojowym charakterze polityki naszej Partii i Rządu Związku Radzieckiego.

Rząd Radziecki z właściwą sobie energią i konsekwencją zawsze prowadził i prowadzi nadal politykę zachowania i utrwalenia pokoju na całym świecie, politykę rozwijania dobrosąsiedzkich stosunków

wniła nam zwycięstwo w październiku 1917 r. i zwycięski marsz drogą budowy socjalizmu w naszym kraju. Trwałość tego sojuszu jest również rękojmią naszego dalszego marszu drogą wiodącą do komunizmu.

Posunięcia Partii i Rządu, zmierzające do rozwoju rolnictwa i podniesienia dobrobytu narodu, przyczyniają się jeszcze bardziej do umocnienia sojuszu klasy robotniczej i chłopstwa, do umocnienia jednolitości moralno-politycznej całego naszego narodu.

TOWARZYSZE!

Ogromną zdobyczą Rewolucji Październikowej jest stworzenie wielonarodowego państwa radzieckiego, które scementowało na wielkiej przyjaźni narodów ZSRR. Kraj nasz nie zna ważnej narodowościowych. Rewolucja Październikowa stworzyła warunki bieżącego rozwoju gospodarki i kultury wszystkich narodów w naszej wielkiej Ojczyźnie.

Jesteśmy w przededniu wielkiego wydarzenia — w styczniu przyszłego roku mia 300 lat od dnia zespolenia Ukrainy z Rosją. Jest to wielkie święto nie tylko dla Rosjan i Ukraińców — to wielka uroczystość wszystkich narodów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Braterski, niewzruszony sojusz i przyjaźń narodów rosyjskiego i ukraińskiego oraz wszystkich innych licznych narodów naszej wielkiej Ojczyzny to źródło niezwyciężonej siły wielonarodowego państwa radzieckiego. Niech żyje niewzruszona braterska przyjaźń narodów wielkiego Kraju Rad-

Jednym z doniosłych warunków zwycięskiej budowy komunizmu w naszym kraju jest dalsze umocnienie państwa radzieckiego. Rada, jako nowa najbardziej demokratyczna forma administracji państwowej, zdaje egzamin w walce o szczęście i wolność narodu. Musimy wzmacniać wszechstronnie państwo radzieckie, doskonaląc pracę Rad, zacieśniać ich więzi z najszerszymi rzeszami narodu.

Jednocześnie stoi przed nami zadanie wszechstronnego wzmocnienia sił zbrojnych państwa radzieckiego, stojących na straży wolności i niezawisłości naszej Ojczyzny, na straży pokojowej, twórczej pracy naszego milijonowego pokój narodu. Obywatele radzieccy z ogromną energią i nieugiętą wolą gotowi są pracować w imię nowych sukcesów w budowie komunizmu, w imię rozkwitu socjalistycznej Ojczyzny. Mądre kierownictwo Partii Komunistycznej, jej Komitetu Centralnego i Rządu Radzieckiego jest rękami dalszego pomyślnego marszu naszego kraju naprzód, drogą budowy społeczeństwa komunistycznego.

ze wszystkimi krajami, rozwijania i zacieśniania międzynarodowych stosunków gospodarczych.

Ta linia generalna naszej polityki zagranicznej była i pozostaje nadal niezmienną.

Obóz imperialistów z reakcyjnymi siłami USA na czele idzie po linii przygotowań do nowej wojny. Wiadomo powszechnie, że na skutek usilnych starań agresywnych sił USA trwa i wzmagają się „zimna wojna”. Nie ustaje, lecz wzmagają się wyuzdana, nieczarna kampania oszczerstw przeciwko ZSRR i innym milijonowym pokój krajom. Rząd Stanów Zjednoczonych asygnuje demonstracyjne setki

(Dokończenie na 4 str.)

Referat tow. K. J. Woroszyłowa na uroczystym posiedzeniu Rady Moskiewskiej

(Dokończenie z 3 str.)

milionów dolarów na działalność dywersyjną w krajach obozu demokratycznego. Prowadzi on nadal politykę wyścigu zbrojeń, montuje ugrupowania wojenne i tworzy intensywnie gęstą sieć baz wojskowych w pobliżu granic krajów obozu demokratycznego. Fakty te muszą oczywiście wywoływać poważne zaniepokojenie wszystkich miłujących pokój narodów.

Podpisanie rozejmu i zaprzestanie przelewu krwi w Korei przyczyniło się w znacznym stopniu do złagodzenia napięcia międzynarodowego. Władcy, że Związek Radziecki wspólnie z Chińską Republiką Ludową i krajami demokracji ludowej walczył nieustannie o zaprzestanie tej okrutnej, narzuconej narodowi koreańskiemu, niesprawiedliwej wojny zaborczej.

Obecnie, gdy plany agresorów w Korei poniosły fiasko, nie bez pożytku będzie przypomnieć jeszcze raz niektóre pouczające wnioski z wojny koreańskiej.

Agresorzy imperialistyczni marzyli o tym, by w drodze zbrojnej interwencji w Korei ujarzmić naród koreański, a jednocześnie utopić w krwi ruch narodowo-wyzwoleńczy narodów Azji i strefy Oceanu Spokojnego, które stanęły do walki o swą niezawisłość i swobodę demokratyczną.

Ale agresorzy planują, a na rdy broniące swej wolności i niezawisłości decydują. Wypadki w Korei dowiodły, że narody Azji zdecydowanie są bronić swej wolności narodowej i niezawisłości i nie dopuścić do stworzenia na Dalekim Wschodzie ogniska nowej wojny światowej.

Imperialiści winni pogodzić się z prawdą, że dawno minęły czasy, gdy mogli bez przeszkód rządzić ujarzdzonymi narodami krajów kolonialnych i zależnych. W historii tych narodów nastąpił zasadniczy zwrot. Narody Azji chcą być w całej pełni panami swej ziemi i swego losu.

W Azji zrodziło się wielkie mocarstwo ludowo-demokratyczne — Chińska Republika Ludowa, występująca jako stabilizujący czynnik pokoju i postępu zarówno w Azji, jak i na całym świecie. Ten wielki kraj przeszkadza imperialistom w bezkarnym uprawianiu polityki przetrzącania Azji w ognisko nowej wojny światowej. Kraj ten jest potężną ostoją uciekających narodów Wschodu w ich walce o wolność, demokrację i prawdziwą niezawisłość.

W związku z tym należy zwrócić uwagę na stanowisko mocarstw imperialistycznych, przeciwstawiających się przy-

wróceniu słusznych praw Chińskiej Republice Ludowej w Organizacji Narodów Zjednoczonych. Stanowisko to przyczynia się niewątpliwie do dalszego utrzymywania napięcia międzynarodowego. Nie wolno ignorować wielkiego narodu chińskiego, gdy rozwija swoje najważniejsze problemy międzynarodowe, zwłaszcza dotyczące Dalekiego Wschodu. Bez aktywnego udziału Chińskiej Republiki Ludowej nie można poważnie mówić o możliwości złagodzenia napięcia w stosunkach międzynarodowych i uregulowania problemów Azji.

Zawarcie rozejmu w Korei stworzyło podatny grunt dla złagodzenia napięcia w sytuacji międzynarodowej. To nie odpowiada jednak mocarstwom imperialistycznym, których plany nie przewidują normalizacji stosunków międzynarodowych. Świadczy o tym na przykład fakt, że mocarstwa zachodnie pomijają milczeniem propozycję radziecką omówienia na konferencji przedstawicieli USA, Anglii, Francji, Związku Radzieckiego i Chińskiej Republiki Ludowej wspólnych kroków w kierunku złagodzenia napięcia w stosunkach międzynarodowych. Świadczy o tym również stanowisko, zajęte przez koła rządzące USA w związku z konferencją polityczną w sprawie Korei. Stanowisko to musi wzbudzić niepokój u każdego, kto dąży do jak najszybszego ostatecznego uregulowania problemu koreańskiego i do pokojowego rozwiązania innych nie rozstrzygniętych spraw dalekowschodnich. Przedstawiciele amerykańscy nie chcą, aby konferencja polityczna była konferencją „o krawędzi stołu”, na której spotkałyby się nie tylko strony woliące, ale również zainteresowane państwa neutralne. Należy jednocześnie podkreślić, że tak wielkie państwo w Azji, jak Indie, uczyniło wiele, by wojnie w Korei położyć kres. Jednakże USA wolały pominiąć Indie, nie zważając na zaproszenie Indii i szeregu innych krajów neutralnych do udziału w konferencji politycznej w sprawie Korei. Jak widać, agresorzy imperialistyczni nie porzucili swych szaleńczych planów ujarznienia narodów Azji przez rozszerzenie swej agresji.

Trudno przecenić również znaczenie, jakiego nabiera rozwiązanie problemu niemieckiego, jeśli chodzi o złagodzenie obecnego napięcia w sytuacji międzynarodowej.

niezależnie od militarystycznych Niemiec zachodnich składają otwarcie deklaracje techniczne odwetu, wymierzone przeciwko republikom ludowym — polskiej i czechosłowackiej, przeciwko Związkowi Radzieckiemu. Rzucają one pogroźki pod adresem Francji, a zwłaszcza Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Wypowiedzi te uzyskały pełną aprobatę kierowniczych osobistości Stanów Zjednoczonych i Anglii, które oświadczały, że jeśli Francja odmówi ratyfikacji układu państwa w sprawie utworzenia tzw. „europejskiej wspólnoty obronnej”, Niemcy zachodnie wraz z ich wskrzeszonymi siłami zbrojnymi będą bezpośrednio włączone ponad głową Francji do agresywnego bloku północno-atlantyckiego.

Przedstawiciele mocarstw zachodnich zmuszeni do liczenia się z pokojowymi dążeniami narodów — zapewniła nieraz, iż pragną porozumienia ze Związkiem Radzieckim i krajów demokracji ludowej. Nie ulega wątpliwości, że są to tylko rozmaite strony jednej i tej samej polityki przygotowywania wojny przeciwko państwom obozu demokratycznego. Ale z tego stanu rzeczy należy też wyciągnąć odpowiednie wnioski.

Kto istotnie dąży do złagodzenia napięcia międzynarodowego, ten nie może pominąć sprawy zlikwidowania baz wojskowych na obcych terytoriach. Związek Radziecki niejednokrotnie stawiał i uparcie stawia obecnie tę sprawę przed mocarstwami zachodnimi. Za każdym razem omiatają one to zagadnienie. Co więcej, Stany Zjednoczone wzmogły ostatnio presję na Norwegię i Danię, by udzieliły baz, zawarły układy w sprawie baz wojskowych z Grecją i Hiszpanią franklistowską, a także nakłaniają do tego wszelkimi sposobami Iran oraz inne kraje Bliskiego i Środkowego Wschodu. Mocarstwa zachodnie uporczywie sprzeciwiają się powzięciu uchwał w sprawie zakazu broni atomowej i wodowej oraz innych rodzajów broni masowej zagłady, w sprawie redukcji zbrojeń wielkich mocarstw. Powołują się one przy tym na to, że zagadnienie to są przedmiotem dyskusji w Organizacji Narodów Zjednoczonych. Władcy jednak, że są one omawiane w ONZ od samego początku istnienia tej organizacji i że jawne dyskusje ciągną się bez końca.

Narody nie wierzą dziś słowom, które nie znajdują potwierdzenia w czynach. Otóż czyni kół rządzących mocarstw imperialistycznych de maskują je całkowicie jako przeciwników pokoju, jako przeciwników polityki wrogości między narodami w celu przygotowania nowej wojny.

Narody nie wierzą dziś słowom, które nie znajdują potwierdzenia w czynach. Otóż czyni kół rządzących mocarstw imperialistycznych de maskują je całkowicie jako przeciwników pokoju, jako przeciwników polityki wrogości między narodami w celu przygotowania nowej wojny.

Narody nie wierzą dziś słowom, które nie znajdują potwierdzenia w czynach. Otóż czyni kół rządzących mocarstw imperialistycznych de maskują je całkowicie jako przeciwników pokoju, jako przeciwników polityki wrogości między narodami w celu przygotowania nowej wojny.

Narody nie wierzą dziś słowom, które nie znajdują potwierdzenia w czynach. Otóż czyni kół rządzących mocarstw imperialistycznych de maskują je całkowicie jako przeciwników pokoju, jako przeciwników polityki wrogości między narodami w celu przygotowania nowej wojny.

Narody nie wierzą dziś słowom, które nie znajdują potwierdzenia w czynach. Otóż czyni kół rządzących mocarstw imperialistycznych de maskują je całkowicie jako przeciwników pokoju, jako przeciwników polityki wrogości między narodami w celu przygotowania nowej wojny.

Narody nie wierzą dziś słowom, które nie znajdują potwierdzenia w czynach. Otóż czyni kół rządzących mocarstw imperialistycznych de maskują je całkowicie jako przeciwników pokoju, jako przeciwników polityki wrogości między narodami w celu przygotowania nowej wojny.

ujące pokój narody obserwują uważnie wszystkie ich knowania, mające na celu przygotowanie nowej wojny. Narody widzą doskonale, jak nie należy rozumnie politykę waszyngtońską przy pomocy niektórych usłużnych polityków angielskich i francuskich, igrają z ogniem odbudowując w Niemczech zachodnich ognisko agresji.

Trzeźwi politycy niemieccy nie mogą nie zdawać sobie sprawy z tego, że droga, na którą usiłują sprowadzić ich kraj odwetowcy hołscy, jest brzemienne w zębne następstwa dla całego narodu niemieckiego.

Polityka remilitaryzacji i włączenia Niemiec zachodnich do agresywnego bloku atlantyckiego związana jest nierozdzielnie z polityką tworzenia w szeregu państw europejskich sieci baz wojskowych rozlokowanych w bezpośrednim sąsiedztwie granic Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej. Nie ulega wątpliwości, że są to tylko rozmaite strony jednej i tej samej polityki przygotowywania wojny przeciwko państwom obozu demokratycznego. Ale z tego stanu rzeczy należy też wyciągnąć odpowiednie wnioski.

Kto istotnie dąży do złagodzenia napięcia międzynarodowego, ten nie może pominąć sprawy zlikwidowania baz wojskowych na obcych terytoriach. Związek Radziecki niejednokrotnie stawiał i uparcie stawia obecnie tę sprawę przed mocarstwami zachodnimi. Za każdym razem omiatają one to zagadnienie.

Co więcej, Stany Zjednoczone wzmogły ostatnio presję na Norwegię i Danię, by udzieliły baz, zawarły układy w sprawie baz wojskowych z Grecją i Hiszpanią franklistowską, a także nakłaniają do tego wszelkimi sposobami Iran oraz inne kraje Bliskiego i Środkowego Wschodu.

Mocarstwa zachodnie uporczywie sprzeciwiają się powzięciu uchwał w sprawie zakazu broni atomowej i wodowej oraz innych rodzajów broni masowej zagłady, w sprawie redukcji zbrojeń wielkich mocarstw. Powołują się one przy tym na to, że zagadnienie to są przedmiotem dyskusji w Organizacji Narodów Zjednoczonych. Władcy jednak, że są one omawiane w ONZ od samego początku istnienia tej organizacji i że jawne dyskusje ciągną się bez końca.

Narody nie wierzą dziś słowom, które nie znajdują potwierdzenia w czynach. Otóż czyni kół rządzących mocarstw imperialistycznych de maskują je całkowicie jako przeciwników pokoju, jako przeciwników polityki wrogości między narodami w celu przygotowania nowej wojny.

Narody nie wierzą dziś słowom, które nie znajdują potwierdzenia w czynach. Otóż czyni kół rządzących mocarstw imperialistycznych de maskują je całkowicie jako przeciwników pokoju, jako przeciwników polityki wrogości między narodami w celu przygotowania nowej wojny.

Narody nie wierzą dziś słowom, które nie znajdują potwierdzenia w czynach. Otóż czyni kół rządzących mocarstw imperialistycznych de maskują je całkowicie jako przeciwników pokoju, jako przeciwników polityki wrogości między narodami w celu przygotowania nowej wojny.

Narody nie wierzą dziś słowom, które nie znajdują potwierdzenia w czynach. Otóż czyni kół rządzących mocarstw imperialistycznych de maskują je całkowicie jako przeciwników pokoju, jako przeciwników polityki wrogości między narodami w celu przygotowania nowej wojny.

Narody nie wierzą dziś słowom, które nie znajdują potwierdzenia w czynach. Otóż czyni kół rządzących mocarstw imperialistycznych de maskują je całkowicie jako przeciwników pokoju, jako przeciwników polityki wrogości między narodami w celu przygotowania nowej wojny.

Narody nie wierzą dziś słowom, które nie znajdują potwierdzenia w czynach. Otóż czyni kół rządzących mocarstw imperialistycznych de maskują je całkowicie jako przeciwników pokoju, jako przeciwników polityki wrogości między narodami w celu przygotowania nowej wojny.

dym rokiem coraz większy wpływ na bieg historii świata. Zasady proklamowane przez Rewolucję Październikową stały się dziś obrzymią siłą, zapalającą potężny obóz socjalizmu i demokracji, porywającą do ofiarnej walki o wolność i postęp wciąż nowe i nowe miliony ludzi pracy. Świętując 36 rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej słusznie szcycimy się sukcesami osiągniętymi przez narody Związku Radzieckiego.

Stoją przed nami wielkie zadania. Aby je wykonać, trzeba nowego natężenia sił, trzeba gotowości i zdecydowania, by pokonać wszelkie trudności stojące na naszej drodze. Ale ludzie radzieccy nigdy nie o-

bawiali się trudnościami. Możemy z całą pewnością stwierdzić, że naród radziecki pod kierownictwem naszej okrytej chwałą Partii Komunistycznej, czując natchnienie z niezwykłej nauki Marksa — Engelsa — Lenina — Stalina, będzie kroczył nieugięte naprzód do nowych zwycięstw w budowie komunizmu.

Niech żyje 36 rocznica Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej!

Niech żyje pokój między narodami!

Niech żyje wielki naród radziecki!

Pod sztandarem Lenina — Stalina, pod przewodnictwem Partii Komunistycznej — naprzód, do zwycięstwa komunizmu!

Komunikat o sesji Polsko-Radzieckiej Komisji Współpracy Naukowo-Technicznej

WARSZAWA. — W tych dniach odbyła się w Warszawie kolejna sesja Polsko-Radzieckiej Komisji Współpracy Naukowo-Technicznej między ZSRR a Polską Rzeczpospolitą Ludową.

Komisja rozpatrzyła aktualne zagadnienia współpracy naukowo-technicznej między oboma krajami i podjęła wzajemne zobowiązania.

Zgodnie z protokołem podpisanym przez obie strony Związek Radziecki udzielił Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej pomocy technicznej przekazując:

projekt zakładu chemicznego i projekt fabryki materiałów budowlanych;

rysunki robocze najnowszych typów urządzeń technicznych i energetycznych, obrabarek do ekstrahowania metali, urządzeń transportowych i budowlanych, aparatury i przyrządów dla przemysłu towarów masowego spożycia;

dokumentację techniczną technologii produkcji barwników, preparatów farmaceutycznych, wyrobów ceramicznych i innych, receptury dla produkcji witamin i wyrobów cukierkowych.

Związek Radziecki przekazał dla rolnictwa polskiego próbki nasion zbóż, roślin oleistych, strączkowych, warzyw i innych roślin uprawnych; ponadto specjaliści radzieccy udzielił konsultacji w dziedzinie podniesienia zdrowotności pogłowia zwierząt gospodarskich.

Protokół przewiduje również przeprowadzenie przez

Związek Radziecki — zgodnie z prośbą strony polskiej — ekspertyzy różnych projektów opracowanych przez polskie biura projektowe.

Prócz tego Związek Radziecki przyjmie grupę specjalistów polskich na praktykę produkcyjną w zakładach przemysłowych i w biurach konstrukcyjnych, w instytutach naukowo-badawczych i w innych instytucjach ZSRR, jak również wydeleguje do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej specjalistów radzieckich dla udzielenia na miejscu pomocy technicznej.

Polska Rzeczpospolita Ludowa ze swej strony przekaże Związkowi Radzieckiemu dokumentację techniczną z dziedziny produkcji niektórych artykułów przemysłu chemicznego, szkarskiego i innych gałęzi przemysłu, jak również umożliwi w grupie specjalistów radzieckich znanomowiec się z osiągnięciami uzyskanymi w poszczególnych gałęziach gospodarki narodowej.

Zgodnie z zasadami, na których została oparta współpraca naukowo-techniczna między Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej, udzielanie pomocy naukowo-technicznej, jak również przekazywanie dokumentacji technicznej, projektów zakładów przemysłowych, fabryk, budynków mieszkalnych, urządzeń kulturalno-socjalnych, rysunków i obliczeń, produkcji maszyn i urządzeń, aparatów i przyrządów, opisów, obliczeń procesów technologicznych produkcji — odbywa się nieodpłatnie.

Czyn Październikowy ludzi pracy Polski

ROWERY I CZĘŚCI
ROWEROWE
z BYDGOSZCZY

BYDGOSZCZ. Załoga Zjednoczonych Zakładów Rowerowych w Bydgoszczy pomyślnie realizuje swe zobowiązania, podjęte dla uczczenia 36 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej.

Dzięki ofiarnej pracy całej załogi robotnicy działu montażu w Cynie Październikowym zmontowali dodatkowo 100 rowerów turystycznych i 100 rowerów damskich.

10 SAMOCHODÓW

„LUBLIN” PONAD PLAN

LUBLIN. Największy obiekt planu 6-letniego na Lubelszczyźnie — Fabryka Samochodów Ciężarowych im. Bolesława Bieruta — realizując zobowiązania dla uczczenia Wielkiej Rewolucji zmontowała dodatkowo w październiku 10 samochodów „Lublin”.

Szczególnie wyróżniły się załogi wydziałów narzędziowni i urządzeń, które w ramach zobowiązań dały ponad plan 10 specjalnych przyrządów obróbkowych dla FSO na Żeraniu.

WIECEJ
RAJIODBIORNIKÓW
DLA ŚWIATA PRACY

WROCLAW. Załoga Dolnośląskich Zakładów Wytwarzających Urządzenia Radiowe pomyślnie realizuje swe zobowiązania październikowe, które miała dać ponad plan do końca bież. roku ponad 10 tys. komponentów części do radioodbiorników „Pionier” i „Mazur”.

Wartość wyprodukowanych dotychczas w Cynie Październikowym ponadplanowych wyrobów i zaoszczędzonych materiałów przekracza już sumę 3 milionów złotych.

DODATKOWE ILOŚCI SKÓR
DALI GARBARZE

KIELCE. Dodatkową produkcją skór twardych i miękkich witała 36 rocznicę Rewolucji Październikowej załoga Radomskich Zakładów Garbarskich. Realizując podjęte zobowiązania radomscy garbarze, dzięki starannej i dokładnej obróbce surowca o raz wyrobów gotowych, zaoszczędził już do 31 października ponad 15 tys. kg surowca, a także wyprodukowali ponad plan 3116 kg skóry podeszwowej, pasów oraz specjalnej skóry dla przemysłu włókienniczego.

Problem niemiecki można i należy rozwiązać w interesie pokoju

Związek Radziecki, troszcząc się o utrzymanie i utrwalenie pokoju w Europie i uwzględniając interesy narodowe Niemców, niejednokrotnie zwracał się do mocarstw zachodnich z propozycjami sprawiedliwego rozwiązania problemu niemieckiego. Rząd radziecki jest przekonany, że problem niemiecki można i należy rozwiązać w interesie pokoju, biorąc pod uwagę aspiracje narodowe Niemców, w drodze zwołania konferencji pokojowej dla rozpatrzenia sprawy traktatu pokojowego z Niemcami, utworzenia tymczasowego rządu ogólnoniemieckiego, przeprowadzenia wyborów ogólnoniemieckich i wreszcie złagodzenia finansowo-ekonomicznych zobowiązań Niemiec, wynikających z następstw wojny.

Stosunek mocarstw zachodnich do propozycji radzieckich nie świadczy o ich dążeniu do sprawiedliwego uregulowania problemu niemieckiego. Nie świadczy on też o tym, by mocarstwa te zamierzały przy najmniej liczyć się z narodowymi interesami Niemców, nie mówiąc już o poszanowaniu tych interesów. We wszystkich sferach odpowiedzialnych na propozycje Związku Radzieckiego

poniżają one wszystkie doniosłe aspekty problemu niemieckiego, jak sprawę traktatu pokojowego, utworzenia rządu ogólnoniemieckiego, złagodzenia finansowo-ekonomicznych zobowiązań Niemiec. Wysuwają one obłudnie na plan pierwszy sprawę tzw. wyborów ogólnoniemieckich, choć niepojęte jest, jak można mówić o wyborach ogólnoniemieckich, skoro istnieją Niemcy rozbiti na dwie części, jak można mówić o jakichkolwiek wyborach, skoro w Niemczech nie ma rządu ogólnoniemieckiego.

Ponadto codzienna polityka mocarstw zachodnich wobec Niemiec odsłania ich rzeczywiste zamiary, zmierzające nie do utrwalenia pokoju w Europie, lecz do przetrzącania Niemiec zachodnich w ognisko nowej wojny w Europie. Koła rządzące USA i Anglii jawnie uprawiały politykę remilitaryzacji Niemiec zachodnich, forsując odbudowanie tam sił zbrojnych, które — według ich planów — miała utworzyć trzon monarchii przez te koła agresywnej „armii europejskiej”. Polityka wskrzeszenia militarystyki niemieckiej przybrała szczególnie jawny charakter w ostatnich czasach po wyborach do Bundestagu bońskiego. Wojow-

W jedności tkwi siła wszystkich ludzi pragnących zapobiec wojnie

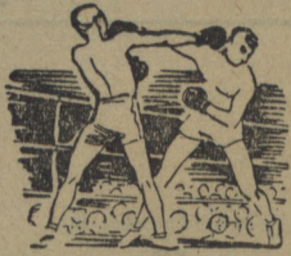
Związek Radziecki prowadzi nieugięte i konsekwentnie politykę pokoju i przyjaźni między wszystkimi narodami. Służy temu w szczególności również jego polityka rozszerzania kontaktów ekonomicznych z innymi krajami.

Nasze stosunki ekonomiczne z krajami demokracji ludowej rozwijają się i umacniają z każdym rokiem. Jednocześnie w bież. roku Związek Radziecki podpisał również układy handlowe z Francją, Włochami, Argentyną, Finlandią, Szwecją i wielu innymi krajami. Przywiązujemy dużą wagę do umocnienia międzynarodowych kontaktów ekonomicznych, powinno to bowiem przyczynić się do złagodzenia napięcia międzynarodowego. Również nadal zamierzamy wpoierać jak najbardziej rozwój handlu między państwami na zasadzie wzajemnej korzyści.

Scementowany ideał Internacjonalizmu proletariackiego połączony obóz krajów demokracji i socjalizmu kroczy zdecydowanie drogą dalszego rozwoju

TOWARZYSZE!

Ustrój radziecki, który powstał w naszym kraju przed 36 laty w wyniku zwycięstwa Października, wywiera z każ-

Głos Sportowca

TYGODNIOWY DODATEK „GŁOSU KOSZALIŃSKIEGO”

ROK II

Poniedziałek, 9 listopada 1953 roku

Nr 40 (47)

Szachowe mistrzostwa Polski

W trzeciej rundzie szachowych mistrzostw Polski uzyskano następujące wyniki:

Miesowicz przegrał z Platerem, Kwapisz wygrał z Kwileckim, Szapitel pokonał Dodę, a Brzóska wygrał z Gadalińskim, pozostałe partie odłożono.

Po trzech rundach prowadzi: Makarczyk i Plater — po 2,5 pkt.

Debra postawa polskich sztangistów w Chorzowie

Zakończony 5 bm. w późnych godzinach wieczornych mecz między młodzieżową drużyną Związków Zawodowych ZSRR a reprezentacją polskich zrzeszeń związkowych zakończył się zwycięstwem sztangistów radzieckich 2492,5 kg : 1840 kg. Zawodnicy radzieccy zwyciężyli we wszystkich kategoriach.

Podczas tego spotkania ustanowiono 1 rekord Związków Zawodowych ZSRR, 5 rekordów Polski oraz wyrównano jeden rekord Polski.

Ponadto wielu zawodników polskich i radzieckich ustanowiło swoje rekordy życiowe.

Słaby ogólny wynik drużyny polskiej (1840 kg) ma przyczynę w kontuzji Skowronka, który przy pierwszym boju wycofał się z konkurencji.

Wyniki techniczne spotkań (na pierwszym miejscu zawodnicy radzieccy).

Waga kogucia: mistrz sportu Smietankin — 287,5 kg (wyciskanie — 87,5, rwanie — 87,5, podrzut — 112,5), Petrak — 265 kg (80 kg, 80 kg, 105,5 kg).

Waga piórkowa — mistrz sportu Korneluk — 317,5 kg (95, 97,5, 125), Skowronek wycofał się na skutek kontuzji ręki po pierwszym boju.

Waga lekka: mistrz sportu Połomiejew — 352,5 kg (105, 107,5, 140), Fus — 307,5 kg (90, 95, 122,5).

Waga średnia — mistrz sportu Akopian — 375 kg (120, 117,5, 137,5), Wójcik — 295 kg (85, 90, 120).

Waga półciężka — Wino-gradów — 372,5 kg (112,5, 115, 145), Cova — 332,5 kg (100, 102,5, 130).

Waga lekkociężka — Roma-

Rekord Polski rezultatem przyjacielskiej współpracy ze sztangistami ZSRR

6 bm. ekipa sztangistów radzieckich, wraz z towarzyszącymi im czołowymi zawodnikami polskimi, przybyła do kombinatu Nowa Huta. W czasie pokazu podnoszenia ciężarów zorganizowanego dla budowniczych Nowej Huty, zawodnik OWKS Bydgoszcz — Beck ustanowił nowy rekord Polski, Startując w wadze półciężkiej uzyskał on w wyciskaniu 102,7 kg. Jest to 12-ty rekord Polski, ustanowiony w czasie wizyty sztangistów radzieckich w Polsce, uzyskany dzięki ich przyjacielskim radom, a zwłaszcza dzięki pomocy radzieckiego trenera — zasłużonego mistrza sportu — Kucenka.

Poka, odbył się w świetlicy kombinatu.

Spartak (Moskwa) — Unia (Cherzów) 4:2 (1:0)

Trzeci z kolei występ piłkarzy moskiewskiego Spartaka w Polsce przyniósł im jeszcze jedno zwycięstwo. W nieuzupełnionym spotkaniu 8 bm. w Warszawie pokonał oni zespół mistrza Polski — chorzowską Unię w stosunku 4:2 (1:0).

Drużyny wystąpiły w następujących składach:

SPARTAK: Pirajew, Tiszczenko, Baszaszkin, Sledow, Timakow, Nietto, Tatuszin, Paramonow, Simonian, Dementiew, Iljin.

UNIA: Wyrobek (Breguła), Bomba, Bartyła, Gebur, Suszczyk, J. Wieczorek, Pohl (Pieda), Mateja, Alszler, Cieślak, Breiter (Pala).

Bramki strzelił: dla Spartaka Iljin — 2 oraz Paramonow i Dementiew — po 1, dla Unii — Alszler i Bartyła.

Sędziował Węgler Dorogę.

Spartakowcy w pełni zasłużyli na zwycięstwo. Piłkarze radzieccy przewyższali wyraźnie Unistów zarówno techniką i taktyką. Drużyna mistrza Polski grała niezwykle ambitnie i ofiarnie, jednak te zalety nie mogły wyrównać technicznej przewagi gości.

Po serdecznym przyjęciu, jakie zgotowała miłym gościom 50-tysięczna publiczność oraz wymianie wianek kwiatów przez zawodników, gre rozpoczęli Polacy szybkim atakiem na bramkę Pirajewa.

Akcja zakończyła się rzutem rożnym bitym przez Cieślaka. Obrona Spartaka skutecznie likwiduje jednak niebezpieczeństwo. Po chwili akcja toczy się pod bramką Unii. Gra jest żywa i piłka wędruje spod jednej bramki pod drugą. Akcje obu napałów są jednak nieco chaotyczne i linie defensywne szybko je likwidują.

W 10 min. następuje gorący moment pod bramką polską. Wyrobek w pięknym stylu broní silny strzał Iljina. W kilka sekund później atakują Polacy, jednak ich podania są niecelne, piłkę przejmują obrońcy Spartaka i podają do Iljina na lewe skrzydło. Ten strzela ostro, jednak niecelnie i piłka wędruje na aut.

Unia atakuje przeważnie lewą stroną. W jej linii napadu coś się jednak nie klei. Trójka Breiter — Cieślak — Alszler gra indywidualnie, co w rezultacie nie przynosi składnych, dobrze przeprowadzonych akcji. Tymczasem ataki Spartaka przybierają na sile. Wyrobek, który broní doskonale, ma pełne ręce roboty. Dobrze spłusuje się również obrona Unii.

Spartak ma coraz większą przewagę. Unia ogranicza się teraz do szybkich wypadków, jednak niecelne podania uniemożliwiają przeprowadzenie skutecznej akcji. Trzeba tu podkreślić również doskonałą grę defensywy Spartaka.

W 40 minucie prawy łącznik gości Paramonow wykorzystuje błąd Bartyli i Bomby i zdobywa prowadzenie dla swej drużyny. Wynik 1:0 dla Spartaka utrzymuje się do końca pierwszej połowy gry.

Po przerwie w zespole polskim zachodzą zmiany. Breguła wchodzi na miejsce kontuzjowanego Wyrobka, zaś Breitera i Poha zmieniają Pieda i Pala.

W 3 minucie po zmianie boisk Alszler otrzymuje piłkę ze skrzydła i główką kieruje ją do bramki Spartaka. Po chwili Spartakowcy przeprowadzają szybki atak i już w kilkanaście sekund później Paramonow strzela ostro na bramkę Unii. Piłka odbija się od poprzeczki, Iljin „poprawia” i... jest 2:1 dla zespołu moskiewskiego.

W 9 min. Iljin znowu wpuszcza się na listę strzelców, strzelając obok Breguły.

Tempo gry nieznacznie słabnie. Do głosu dochodzą Polacy. W 31 min. na polu podbramkowym Alszler zostaje sfaulowany przez Tiszczenkę i sędzia dyktuje rzut karny. Egzekwuje go pewnie Bartyła.

W 6 min. później notujemy niebezpieczną sytuację pod bramką Unii. Bartyła zatrzymuje piłkę ręką i Dementiew z karnego ustala wynik spotkania, który brzmi 4:2 dla Spartaka.

możliwią przeprowadzenie skutecznej akcji. Trzeba tu podkreślić również doskonałą grę defensywy Spartaka.

W 40 minucie prawy łącznik gości Paramonow wykorzystuje błąd Bartyli i Bomby i zdobywa prowadzenie dla swej drużyny. Wynik 1:0 dla Spartaka utrzymuje się do końca pierwszej połowy gry.

Po przerwie w zespole polskim zachodzą zmiany. Breguła wchodzi na miejsce kontuzjowanego Wyrobka, zaś Breitera i Poha zmieniają Pieda i Pala.

W 3 minucie po zmianie boisk Alszler otrzymuje piłkę ze skrzydła i główką kieruje ją do bramki Spartaka.

Po chwili Spartakowcy przeprowadzają szybki atak i już w kilkanaście sekund później Paramonow strzela ostro na bramkę Unii. Piłka odbija się od poprzeczki, Iljin „poprawia” i... jest 2:1 dla zespołu moskiewskiego.

W 9 min. Iljin znowu wpuszcza się na listę strzelców, strzelając obok Breguły.

Tempo gry nieznacznie słabnie. Do głosu dochodzą Polacy. W 31 min. na polu podbramkowym Alszler zostaje sfaulowany przez Tiszczenkę i sędzia dyktuje rzut karny. Egzekwuje go pewnie Bartyła.

W 6 min. później notujemy niebezpieczną sytuację pod bramką Unii. Bartyła zatrzymuje piłkę ręką i Dementiew z karnego ustala wynik spotkania, który brzmi 4:2 dla Spartaka.

Przełożenie terminu meczu zapaśniczego Polska - Bułgaria

Zapowiedziany na niedzielę 8 bm. w Warszawie międzypaństwowy mecz zapaśniczy Polska — Bułgaria nie odbył się ze względu na opóźniony przyjazd gości. Spotkanie odbędzie się w późniejszym terminie.

Przed Krajową Radą Aktywu ZMP

Na przykładzie dwóch kół

Rekordzista okręgu pisze:

W każdej gminie i powiecie naszego województwa, podobnie jak w całym kraju, odbywają się obecnie narady aktywu ZMP-owskiego i sportowego, na których młodzież dyskutuje o swej dotychczasowej pracy, o jej wynikach, brakach i osiągnięciach. Zebrań te poprzedzają Krajową Radę Aktywu ZMP w sprawie kultury fizycznej i przysposobienia wojskowego. Celem ich jest jak najszersze przeanalizowanie współpracy organizacji ZMP-owskich z kółami sportowymi i wplywu wychowawczego na młodzież sportową miast i wsi.

Jak wtem w praktyce, organizacje ZMP-owskie poważnie zaniedbały ten odcinek pracy. W większości wypadków organizacje ZMP-owskie słabo interesowały się pracą kół sportowych i nie pomagały im w przełamywaniu różnego rodzaju trudności.

Taka sytuacja zaistniała np. w kole sportowym ZS Start Nr 30 przy Spółdzielni Pracy „Dobry But” w Koszalinie. Koło ZMP przy „Dobrym Bucie” przejawia słabą żywotność i tym samym nie potrafi odpowiednio wpływać na pracę kole sportowego. A tymczasem nasze koła nie rozwijają się należycie. Nie wszystkie

jest tam w porządku, mimo że koło ma wspaniałe perspektywy rozwoju. Powodem tego jest fakt, że osoby wszystkich działaczy tego koła w sezonie letnim były skierowane na Aklasową drużynę piłkarską. Działacze ci w cieniu innych zresztą sukcesów swych piłkarzy zapomnieli o pozostałych sekcjach. Jak koszykówki, siatkówki czy tenisa stołowego. Należało więcej zainteresować się sekcją lekkoatletyczną, która na swym koncie ma już poważne sukcesy i jest jedną z czołowych sekcji okręgu. I w tej sekcji były niedociągnięcia. Koło opierało się na swych „asach autowych”, a nie bazowało na masowości, co uniemożliwiło mu nabranie szerszego oddechu w pracy. Nie wystarczy mieć takich lekkoatletów jak Kalinowski, W. Malcher, Góral, Szykowny i kilku innych. Koło powinno włączyć do pracy w sekcji lekkoatletycznej młodzież ze spółdzielni, robotników i pracowników biurowych tego zakładu, oraz opierać pracę kole na zawodnikach z innych instytucji, nie związanych z załogą spółdzielni.

Dotychczasowe swe sukcesy koło Startu przy „Dobrym Bucie” zawdzięcza przede wszystkim radzieckiemu zarządzeniu, dokładnie — sekretarzowi RO ZS Start — ob. Kucharskiemu i ob. Kochańskiemu, którzy pracowali za radę kole. W zarządzie kole kierownicze stanowisko kierownictwa epidemiologii. W praktyce praca kierownictwa w ruchu sportowym jest znikoma...

Przy takim stanie rzeczy zachodzi pytanie: co zrobiło koło ZMP dla udzielenia stosunków w kole sportowym? Jak już wspomnieliśmy, organizacja ZMP-owska przy „Dobrym Bucie” przejawia b. słabą działalność.

Wystarczy wspomnieć, że ostatnie ogólne zebranie kole odbyło się w początkach sezonu letniego, że nie zdobywając odznaki SPO został z trudem wykonany, o wykonaniu planu klasyfikacji stoi pod znakiem zapytania, a już wyrobimy sobie zdanie o pracy kole. Organizacja ZMP-owska nie czuwała nad realizacją wskazań uchwały Blura Politycznego KC PZPR w sprawie rozwoju wf i sportu, nie zatroszczyła się o to, czy

16 drużyn koszykówki walczy o tytuły mistrzowskie

Zimowe rozgrywki w piłce koszykowej o mistrzostwo województwa w klasie A i B są w pełnym toku. W rozgrywkach klasy A bierze udział 8 zespołów męskich i 8 żeńskich.

W konkurencji mężczyzn poważne szanse na zdobycie tytułu mają zespoły białogardzkie. Koszykarze Zryw i Kolejarza stanowią silne, dobrze zgrane zespoły, które niewątpliwie odegrają poważną rolę w tegorocznych mistrzostwach.

Po raz pierwszy w klasie A startuje Zryw z Warcina (pow. Miastko). Obecnie trudno powiedzieć coś konkretnego o umiejętnościach zawodników tego kole. Znajdą jednak dobrze postawioną pracę całego kole można wierzyć, że i koszykarze dadzą z siebie wszystko, aby jak najlepiej wypaść w tej poważnej próbie.

W grupie kobiet najpoważniejszym kandydatem do tytułu mistrzowskiego jest naszym zdaniem drużyna białogardzkiego Kolejarza. Siatkarkę to zdobyły w tym roku puchar przechodni ORZZ i

niełatwo zrezygnują z tytułu najlepszego zespołu w województwie.

A oto terminarz rozgrywek:

MĘCZYŻNI:

15 listopada Zryw Warcina — Unia Szczecinek, Zryw Walcz — Gwardia Koszalin, Kolejarz Białogard — Zryw Białogard, Spójnia Walcz — Ogniwko Koszalin.

22 listopada — Spójnia Walcz — Zryw Warcina, Ogniwko Koszalin — Kolejarz Białogard, Zryw Białogard — Zryw Walcz, Gwardia Koszalin — Unia Szczecinek.

29 listopada — Zryw Warcina — Gwardia Koszalin, Unia Szczecinek — Zryw Białogard, Zryw Walcz — Ogniwko Koszalin, Kolejarz Białogard — Spójnia Walcz.

6 grudnia — Kolejarz Białogard — Zryw Warcina, Spójnia Walcz — Zryw Walcz, Ogniwko Koszalin — Unia Szczecinek, Zryw Białogard — Gwardia Koszalin.

KOBIECY:

15 listopada — Kolejarz Walcz — Unia Szczecinek, Spójnia Złotów — Ogniwko Koszalin, Kolejarz Białogard — Kolejarz Świdwin, Zryw Koszalin — Start Walcz.

22 listopada — Zryw Koszalin — Kolejarz Walcz, Start Walcz — Kolejarz Białogard, Kolejarz Świdwin — Spójnia Złotów, Ogniwko Koszalin — Unia Szczecinek.

29 listopada — Kolejarz Walcz — Ogniwko Koszalin, Unia Szczecinek — Kolejarz Świdwin, Spójnia Złotów — Start Walcz, Kolejarz Białogard — Zryw Koszalin.

6 grudnia — Kolejarz Białogard — Kolejarz Walcz, Zryw Koszalin — Spójnia Złotów, Start Walcz — Unia Szczecinek, Kolejarz Świdwin — Ogniwko Koszalin.

W grupie kobiet najpoważniejszym kandydatem do tytułu mistrzowskiego jest naszym zdaniem drużyna białogardzkiego Kolejarza. Siatkarkę to zdobyły w tym roku puchar przechodni ORZZ i

niełatwo zrezygnują z tytułu najlepszego zespołu w województwie.

A oto terminarz rozgrywek:

MĘCZYŻNI:

15 listopada Zryw Warcina — Unia Szczecinek, Zryw Walcz — Gwardia Koszalin, Kolejarz Białogard — Zryw Białogard, Spójnia Walcz — Ogniwko Koszalin.

22 listopada — Spójnia Walcz — Zryw Warcina, Ogniwko Koszalin — Kolejarz Białogard, Zryw Białogard — Zryw Walcz, Gwardia Koszalin — Unia Szczecinek.

29 listopada — Zryw Warcina — Gwardia Koszalin, Unia Szczecinek — Zryw Białogard, Zryw Walcz — Ogniwko Koszalin, Kolejarz Białogard — Spójnia Walcz.

6 grudnia — Kolejarz Białogard — Zryw Warcina, Spójnia Walcz — Zryw Walcz, Ogniwko Koszalin — Unia Szczecinek, Zryw Białogard — Gwardia Koszalin.

KOBIECY:

15 listopada — Kolejarz Walcz — Unia Szczecinek, Spójnia Złotów — Ogniwko Koszalin, Kolejarz Białogard — Kolejarz Świdwin, Zryw Koszalin — Start Walcz.

22 listopada — Zryw Koszalin — Kolejarz Walcz, Start Walcz — Kolejarz Białogard, Kolejarz Świdwin — Spójnia Złotów, Ogniwko Koszalin — Unia Szczecinek.

29 listopada — Kolejarz Walcz — Ogniwko Koszalin, Unia Szczecinek — Kolejarz Świdwin, Spójnia Złotów — Start Walcz, Kolejarz Białogard — Zryw Koszalin.

6 grudnia — Kolejarz Białogard — Kolejarz Walcz, Zryw Koszalin — Spójnia Złotów, Start Walcz — Unia Szczecinek, Kolejarz Świdwin — Ogniwko Koszalin.

Wystarczy wspomnieć, że ostatnie ogólne zebranie kole odbyło się w początkach sezonu letniego, że nie zdobywając odznaki SPO został z trudem wykonany, o wykonaniu planu klasyfikacji stoi pod znakiem zapytania, a już wyrobimy sobie zdanie o pracy kole. Organizacja ZMP-owska nie czuwała nad realizacją wskazań uchwały Blura Politycznego KC PZPR w sprawie rozwoju wf i sportu, nie zatroszczyła się o to, czy

Wystarczy wspomnieć, że ostatnie ogólne zebranie kole odbyło się w początkach sezonu letniego, że nie zdobywając odznaki SPO został z trudem wykonany, o wykonaniu planu klasyfikacji stoi pod znakiem zapytania, a już wyrobimy sobie zdanie o pracy kole. Organizacja ZMP-owska nie czuwała nad realizacją wskazań uchwały Blura Politycznego KC PZPR w sprawie rozwoju wf i sportu, nie zatroszczyła się o to, czy

Wystarczy wspomnieć, że ostatnie ogólne zebranie kole odbyło się w początkach sezonu letniego, że nie zdobywając odznaki SPO został z trudem wykonany, o wykonaniu planu klasyfikacji stoi pod znakiem zapytania, a już wyrobimy sobie zdanie o pracy kole. Organizacja ZMP-owska nie czuwała nad realizacją wskazań uchwały Blura Politycznego KC PZPR w sprawie rozwoju wf i sportu, nie zatroszczyła się o to, czy

Wystarczy wspomnieć, że ostatnie ogólne zebranie kole odbyło się w początkach sezonu letniego, że nie zdobywając odznaki SPO został z trudem wykonany, o wykonaniu planu klasyfikacji stoi pod znakiem zapytania, a już wyrobimy sobie zdanie o pracy kole. Organizacja ZMP-owska nie czuwała nad realizacją wskazań uchwały Blura Politycznego KC PZPR w sprawie rozwoju wf i sportu, nie zatroszczyła się o to, czy

Wystarczy wspomnieć, że ostatnie ogólne zebranie kole odbyło się w początkach sezonu letniego, że nie zdobywając odznaki SPO został z trudem wykonany, o wykonaniu planu klasyfikacji stoi pod znakiem zapytania, a już wyrobimy sobie zdanie o pracy kole. Organizacja ZMP-owska nie czuwała nad realizacją wskazań uchwały Blura Politycznego KC PZPR w sprawie rozwoju wf i sportu, nie zatroszczyła się o to, czy

Wystarczy wspomnieć, że ostatnie ogólne zebranie kole odbyło się w początkach sezonu letniego, że nie zdobywając odznaki SPO został z trudem wykonany, o wykonaniu planu klasyfikacji stoi pod znakiem zapytania, a już wyrobimy sobie zdanie o pracy kole. Organizacja ZMP-owska nie czuwała nad realizacją wskazań uchwały Blura Politycznego KC PZPR w sprawie rozwoju wf i sportu, nie zatroszczyła się o to, czy

Wystarczy wspomnieć, że ostatnie ogólne zebranie kole odbyło się w początkach sezonu letniego, że nie zdobywając odznaki SPO został z trudem wykonany, o wykonaniu planu klasyfikacji stoi pod znakiem zapytania, a już wyrobimy sobie zdanie o pracy kole. Organizacja ZMP-owska nie czuwała nad realizacją wskazań uchwały Blura Politycznego KC PZPR w sprawie rozwoju wf i sportu, nie zatroszczyła się o to, czy

Wystarczy wspomnieć, że ostatnie ogólne zebranie kole odbyło się w początkach sezonu letniego, że nie zdobywając odznaki SPO został z trudem wykonany, o wykonaniu planu klasyfikacji stoi pod znakiem zapytania, a już wyrobimy sobie zdanie o pracy kole. Organizacja ZMP-owska nie czuwała nad realizacją wskazań uchwały Blura Politycznego KC PZPR w sprawie rozwoju wf i sportu, nie zatroszczyła się o to, czy

Wystarczy wspomnieć, że ostatnie ogólne zebranie kole odbyło się w początkach sezonu letniego, że nie zdobywając odznaki SPO został z trudem wykonany, o wykonaniu planu klasyfikacji stoi pod znakiem zapytania, a już wyrobimy sobie zdanie o pracy kole. Organizacja ZMP-owska nie czuwała nad realizacją wskazań uchwały Blura Politycznego KC PZPR w sprawie rozwoju wf i sportu, nie zatroszczyła się o to, czy

Wystarczy wspomnieć, że ostatnie ogólne zebranie kole odbyło się w początkach sezonu letniego, że nie zdobywając odznaki SPO został z trudem wykonany, o wykonaniu planu klasyfikacji stoi pod znakiem zapytania, a już wyrobimy sobie zdanie o pracy kole. Organizacja ZMP-owska nie czuwała nad realizacją wskazań uchwały Blura Politycznego KC PZPR w sprawie rozwoju wf i sportu, nie zatroszczyła się o to, czy

Wystarczy wspomnieć, że ostatnie ogólne zebranie kole odbyło się w początkach sezonu letniego, że nie zdobywając odznaki SPO został z trudem wykonany, o wykonaniu planu klasyfikacji stoi pod znakiem zapytania, a już wyrobimy sobie zdanie o pracy kole. Organizacja ZMP-owska nie czuwała nad realizacją wskazań uchwały Blura Politycznego KC PZPR w sprawie rozwoju wf i sportu, nie zatroszczyła się o to, czy

Wystarczy wspomnieć, że ostatnie ogólne zebranie kole odbyło się w początkach sezonu letniego, że nie zdobywając odznaki SPO został z trudem wykonany, o wykonaniu planu klasyfikacji stoi pod znakiem zapytania, a już wyrobimy sobie zdanie o pracy kole. Organizacja ZMP-owska nie czuwała nad realizacją wskazań uchwały Blura Politycznego KC PZPR w sprawie rozwoju wf i sportu, nie zatroszczyła się o to, czy

Wystarczy wspomnieć, że ostatnie ogólne zebranie kole odbyło się w początkach sezonu letniego, że nie zdobywając odznaki SPO został z trudem wykonany, o wykonaniu planu klasyfikacji stoi pod znakiem zapytania, a już wyrobimy sobie zdanie o pracy kole. Organizacja ZMP-owska nie czuwała nad realizacją wskazań uchwały Blura Politycznego KC PZPR w sprawie rozwoju wf i sportu, nie zatroszczyła się o to, czy

Wystarczy wspomnieć, że ostatnie ogólne zebranie kole odbyło się w początkach sezonu letniego, że nie zdobywając odznaki SPO został z trudem wykonany, o wykonaniu planu klasyfikacji stoi pod znakiem zapytania, a już wyrobimy sobie zdanie o pracy kole. Organizacja ZMP-owska nie czuwała nad realizacją wskazań uchwały Blura Politycznego KC PZPR w sprawie rozwoju wf i sportu, nie zatroszczyła się o to, czy

Wystarczy wspomnieć, że ostatnie ogólne zebranie kole odbyło się w początkach sezonu letniego, że nie zdobywając odznaki SPO został z trudem wykonany, o wykonaniu planu klasyfikacji stoi pod znakiem zapytania, a już wyrobimy sobie zdanie o pracy kole. Organizacja ZMP-owska nie czuwała nad realizacją wskazań uchwały Blura Politycznego KC PZPR w sprawie rozwoju wf i sportu, nie zatroszczyła się o to, czy

Wystarczy wspomnieć, że ostatnie ogólne zebranie kole odbyło się w początkach sezonu letniego, że nie zdobywając odznaki SPO został z trudem wykonany, o wykonaniu planu klasyfikacji stoi pod znakiem zapytania, a już wyrobimy sobie zdanie o pracy kole. Organizacja ZMP-owska nie czuwała nad realizacją wskazań uchwały Blura Politycznego KC PZPR w sprawie rozwoju wf i sportu, nie zatroszczyła się o to, czy

Wystarczy wspomnieć, że ostatnie ogólne zebranie kole odbyło się w początkach sezonu letniego, że nie zdobywając odznaki SPO został z trudem wykonany, o wykonaniu planu klasyfikacji stoi pod znakiem zapytania, a już wyrobimy sobie zdanie o pracy kole. Organizacja ZMP-owska nie czuwała nad realizacją wskazań uchwały Blura Politycznego KC PZPR w sprawie rozwoju wf i sportu, nie zatroszczyła się o to, czy

Wystarczy wspomnieć, że ostatnie ogólne zebranie kole odbyło się w początkach sezonu letniego, że nie zdobywając odznaki SPO został z trudem wykonany, o wykonaniu planu klasyfikacji stoi pod znakiem zapytania, a już wyrobimy sobie zdanie o pracy kole. Organizacja ZMP-owska nie czuwała nad realizacją wskazań uchwały Blura Politycznego KC PZPR w sprawie rozwoju wf i sportu, nie zatroszczyła się o to, czy

Wystarczy wspomnieć, że ostatnie ogólne zebranie kole odbyło się w początkach sezonu letniego, że nie zdobywając odznaki SPO został z trudem wykonany, o wykonaniu planu klasyfikacji stoi pod znakiem zapytania, a już wyrobimy sobie zdanie o pracy kole. Organizacja ZMP-owska nie czuwała nad realizacją wskazań uchwały Blura Politycznego KC PZPR w sprawie rozwoju wf i sportu, nie zatroszczyła się o to, czy

Wystarczy wspomnieć, że ostatnie ogólne zebranie kole odbyło się w początkach sezonu letniego, że nie zdobywając odznaki SPO został z trudem wykonany, o wykonaniu planu klasyfikacji stoi pod znakiem zapytania, a już wyrobimy sobie zdanie o pracy kole. Organizacja ZMP-owska nie czuwała nad realizacją wskazań uchwały Blura Politycznego KC PZPR w sprawie rozwoju wf i sportu, nie zatroszczyła się o to, czy

Wystarczy wspomnieć, że ostatnie ogólne zebranie kole odbyło się w początkach sezonu letniego, że nie zdobywając odznaki SPO został z trudem wykonany, o wykonaniu planu klasyfikacji stoi pod znakiem zapytania, a już wyrobimy sobie zdanie o pracy kole. Organizacja ZMP-owska nie czuwała nad realizacją wskazań uchwały Blura Politycznego KC PZPR w sprawie rozwoju wf i sportu, nie zatroszczyła się o to, czy

Wystarczy wspomnieć, że ostatnie ogólne zebranie kole odbyło się w początkach sezonu letniego, że nie zdobywając odznaki SPO został z trudem wykonany, o wykonaniu planu klasyfikacji stoi pod znakiem zapytania, a już wyrobimy sobie zdanie o pracy kole. Organizacja ZMP-owska nie czuwała nad realizacją wskazań uchwały Blura Politycznego KC PZPR w sprawie rozwoju wf i sportu, nie zatroszczyła się o to, czy

Wystarczy wspomnieć, że ostatnie ogólne zebranie kole odbyło się w początkach sezonu letniego, że nie zdobywając odznaki SPO został z trudem wykonany, o wykonaniu planu klasyfikacji stoi pod znakiem zapytania, a już wyrobimy sobie zdanie o pracy kole. Organizacja ZMP-owska nie czuwała nad realizacją wskazań uchwały Blura Politycznego KC PZPR w sprawie rozwoju wf i sportu, nie zatroszczyła się o to, czy

Wystarczy wspomnieć, że ostatnie ogólne zebranie kole odbyło się w początkach sezonu letniego, że nie zdobywając odznaki SPO został z trudem wykonany, o wykonaniu planu klasyfikacji stoi pod znakiem zapytania, a już wyrobimy sobie zdanie o pracy kole. Organizacja ZMP-owska nie czuwała nad realizacją wskazań uchwały Blura Politycznego KC PZPR w sprawie rozwoju wf i sportu, nie zatroszczyła się o to, czy

Wystarczy wspomnieć, że ostatnie ogólne zebranie kole odbyło się w początkach sezonu letniego, że nie zdobywając odznaki SPO został z trudem wykonany, o wykonaniu planu klasyfikacji stoi pod znakiem zapytania, a już wyrobimy sobie zdanie o pracy kole. Organizacja ZMP-owska nie czuwała nad realizacją wskazań uchwały Blura Politycznego KC PZPR w sprawie rozwoju wf i sportu, nie zatroszczyła się o to, czy

Wystarczy wspomnieć, że ostatnie ogólne zebranie kole odbyło się w początkach sezonu letniego, że nie zdobywając odznaki SPO został z trudem wykonany, o wykonaniu planu klasyfikacji stoi pod znakiem zapytania, a już wyrobimy sobie zdanie o pracy kole. Organizacja ZMP-owska nie czuwała nad realizacją wskazań uchwały Blura Politycznego KC PZPR w sprawie rozwoju wf i sportu, nie zatroszczyła się o to, czy

Wystarczy wspomnieć, że ostatnie ogólne zebranie kole odbyło się w początkach sezonu letniego, że nie zdobywając odznaki SPO został z trudem wykonany, o wykonaniu planu klasyfikacji stoi pod znakiem zapytania, a już wyrobimy sobie zdanie o pracy kole. Organizacja ZMP-owska nie czuwała nad realizacją wskazań uchwały Blura Politycznego KC PZPR w sprawie rozwoju wf i sportu, nie zatroszczyła się o to, czy

Plan musi być realny

Aktyw sportowy analizuje swą pracę i wytycza drogi rozwoju

Działalność każdego zakładu pracy, organizacji, a więc i zrzeszeń sportowych oparta jest na planie. Dotychczasowe plany działalności wytyczone były przez jednostki nadrzędne. Z doświadczeń i obserwacji dało się zauważyć, że w realizacji tych zadań, które narzucono zostały jednostkom podrzędnym, często „za biurka”, napotymano na b. poważne trudności.

Obecnie sprawa planowania wygląda inaczej. Planowanie rozpoczyna najniższa komórka organizacyjna, tj. kolo sportowe. Ten sposób planowania niewątpliwie usprawni pracę kół sportowych. Każdy członek koła sportowego, biorąc udział w dyskusji nad ustaleniem wytycznych, będzie tym samym bardziej niż dotąd czuł się współodpowiedzialnym za ich realizację.

Obecnie trwa kampania opracowywania planów na rok 1954. Ma ona poważne znaczenie organizacyjne i wychowawcze, bowiem przyczyni się do dalszej popularyzacji kultury fizycznej wśród mas pracujących, pozwoli dotrzeć do wszystkich członków kół sportowych i młodzieży dotąd niezrzeszonej. Kampania ta w r. ma na celu ustalenie konkretnych, realnych zadań dla kół sportowych w zakresie leżby członków kół, zdobywania odznak BSPO i SPO oraz klas sportowych, w zakresie ludowictwa urzędów sportowych i samych społecznych, oraz pełną mobilizację wszystkich członków kół do wykonania tych zadań.

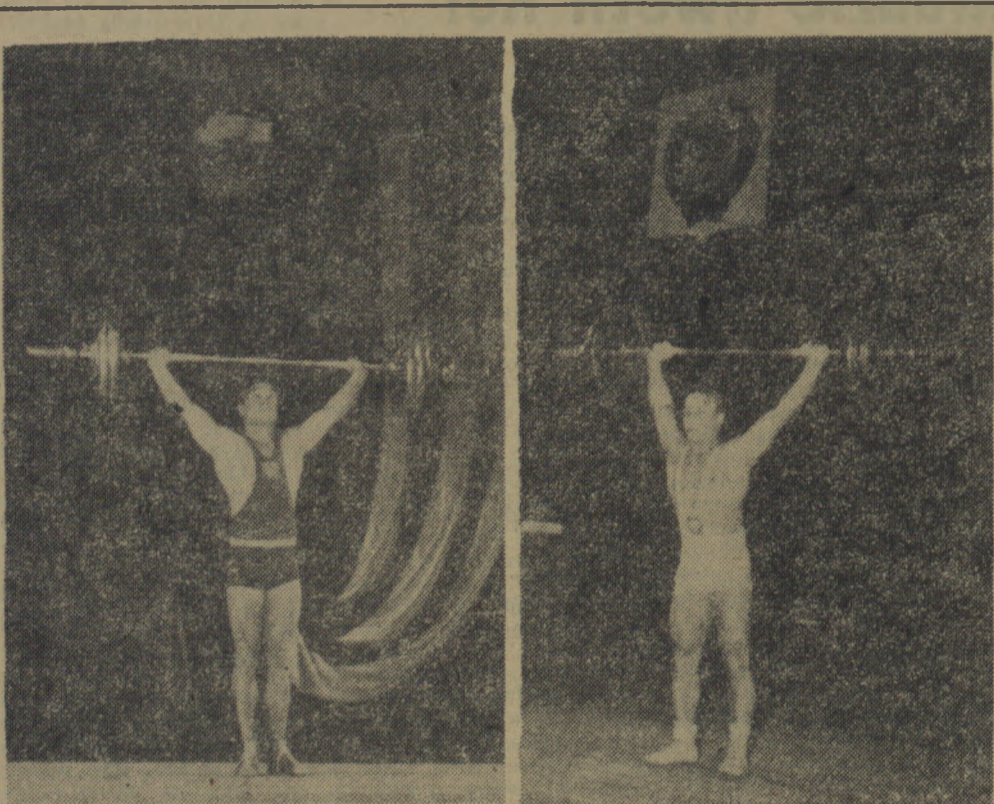
Z notatnika boksera

W związku ze zmianą struktury klubów wojskowych drużyny KS-ów wycofały się z rozgrywek o mistrzostwo naszego okręgu w bokse. Sekcja boks WKKF opracowała nowy terminarz rozgrywek. W mistrzostwach biorą obecnie udział: Spółnia Złotów i Koszalin, Kolejarz Darłowo i Słupsk, oraz Gwardia i Słupsk.

Pod koszem...

W ub. niedzielę koszykarze białogardzkiego Kolejarza w ramach rozgrywek o mistrzostwo koszałkijskiej klasy A pokonali na swym terenie zespół szczebińskiejskiej Unii w wysokim stosunku 114:16 (46:13). Gospodarze mieli przez cały czas meczu przyniatając przewagę. Dotyczy to szczególnie drugiej połowy gry, w której Kolejarz zdeklasował swych przeciwników.

Mecz koszykówki męskiej pomiędzy Zrywem Białogard a Ogniem Koszalin przyniósł zwycięstwo koszykarzom Białogardu w stosunku 40:33 (23:10).

W hali „Gwardia” w Warszawie, w obecności 5 tys. widzów, odbył się pierwszy występ sztangistów radzieckich. Reprezentacja ZSRR zmierzyła się z reprezentacją Polski odnosząc zwycięstwo 2447,5:2140. — W czasie zawodów M. Kostelew pobił rekord świata w wadze lekkiej w rwaniu wynikiem 118,7 kg. Z zawodników polskich Fus w wadze lekkiej w rwaniu i trójboju ustanowił nowe rekordy Polski.

Na zdjęciu: M. Kostelew (ZSRR) z lewej, Fus (Polska) z prawej.

(Foto — CAF)

T. Gumienny
sekretarz WKKF w Koszalinie

W chwili obecnej trwają przygotowania rad okręgowych zrzeszeń sportowych do odpraw z przewodniczącymi kół sportowych. Na odprawach tych zostaną omówione wytyczne Głównego Komitetu Kultury Fizycznej w sprawie opracowania planu na rok 1954. Na terenie naszego województwa mamy zrzeszenia, które przeprowadziły już tego rodzaju odprawy. Są to ZS Start i Kolejarz. Wiele kół Startu podjęło już zobowiązania, w których członkowie tego zrzeszenia postanowili przed terminem zrealizować nakreślone zadania. W Ogniu i Zrywie narady odbędą się w tym tygodniu.

Gorzej natomiast przedstawia się ta sprawa w Spólni, gdzie odprawa nie doszła do skutku z powodu nieprzybycia przewodniczących większości kół sportowych. O czym świadczy przykład Spólni? Świadczy on, że kolo ZMP-owskie, rady zakładowe i podstawowe organizacje partyjne w zakładach pracy objętych działalnością Spólni nie interesują się pracą kół sportowych, nie potrafili nakłonić przewodniczących kół sportowych do spełnienia tego ważnego obowiązku.

Szczególną pomoc w organizowaniu odpraw winny okazać radom okręgowym zrzeszeń sportowych zarządy okręgowe związków zawodowych, a Wydział KF ORZZ w Koszalinie winien kontrolować i analizować udział tych zarządów w kampanii, dbać, aby wszystkie zarządy wzięły w niej jak największy udział. Wypadek jak i zaistniał w ZS Spólnia nie może się powtó-

żyć. Kampania opracowywania planów działalności musi się spotkać z pełnym poparciem tak aktywów sportowego jak i związkowego i ZMP-owskiego.

Po odprawach w radach okręgowych wytyczne GKKF będą przedmiotem narad w kółach sportowych. Na naradach tych sportowcy poszczególnych kół przeanalizują możliwości ich rozwoju w roku 1954. Plan pracy koła sportowego musi być realny. Winien więc być opracowany w oparciu o głęboką analizę wykonania zadań w latach poprzednich oraz o konkretne możliwości koła.

Rady okręgowe winny opracować kalendarzyk narad w poszczególnych kółach, aby umożliwić w ten sposób obśluzenie tych zebrań przez aktyw komitetów KF i zrzeszeń.

Teoroczną kampania w świetle ostatniej uchwały Sekretariatu CRZZ w wrześniu br. ma wielkie znaczenie. Pomoc ona włączy do pracy w ruchu sportowym szerokie masy młodzieży, ludzi pracy i wsi, powinna zachęcić do uprawiania sportu. Dlatego też należy szczególnie troskliwie i dokładnie przygotować zebrań, aby oddziaływały one jak najbardziej mobilizująco na młodzież. Pomoc to w znacznym stopniu kolo sportowym w późniejszym przygotowaniu członków do zdobycia odznaki SPO i BSPO.

Zwiększyć liczebność członków kół, liczbę posiadaczy odznak SPÖ i norm klasyfikacyjnych oraz realizować sy-

stematycznie wskazaną naszą partią i ZG ZMP oraz uchwały Sekretariatu CRZZ, to znaczy uaktywnić szerokie masy młodzieży w pracy dla pokoju, zaktywizować je na odcinkach ważnych dla rozwoju naszego kraju. Sprawność i hart nabyte w organizacjach sportowych stanowią przełożenie jeden z podstawowych elementów przysposobienia szerokiej rzeszy do obrony kraju i wzmacniają tym samym siłę Polski jako ważnego ogniw światowego obozu pokoju.

ZMP-owcy winni przodować w pracy koła sportowego

Nasz LZS „Traktor” przy Warsztatach Naprawczych PGR w Słupsku powstał niedawno, bo w końcu sierpnia b. Mimo tak krótkiego czasu, zespół uzyskał szereg poważnych osiągnięć. Przede wszystkim trzeba podkreślić olbrzymi zapał załogi warsztatów do uprawiania sportu i pracy w kole. Już w pierwszych dniach swego istnienia LZS objął swym zasięgiem niemal wszystkich robotników.

W kole jest 8 kobiet, które grają w siatkówkę. Większość stanowią robotnicy fizyczni. Najliczniejsza jest sekcja motorowa, skupiająca około 50 członków, spośród których 28 ma własne motocykle. Dużą popularnością cieszy się piłka nożna. Obecnie sekcja tej gałęzi sportu liczy 30 członków, z których stworzono dwie drużyny. Członkowie „Traktora” grają także w siatkówkę i ping-pong.

Dużą pomoc w założeniu koła okazują istniejące przy zakładzie organizacje polityczne i społeczne oraz dyrekcja. Kolo powstało z inicjatywy samych robotników, którzy w ciągu sezonu wielokrotnie interweniowali o zorganizowanie życia sportowego.

Organizacja ZMP-owska przy warsztatach skupia 18 członków. Wszyscy oni są członkami LZS-u,

a większość z nich w poszczególnych sekcjach pracuje aktywnie nad podniesieniem swej fizycznej, dając tym samym dobry przykład jak należy rozumieć pracę ZMP-owców w życiu sportowym.

Przewodniczącym zespołu jest aktywista naszej organizacji tow. Józef Kowalczyk — brygadzysta w dziale mechanicznym obrabiarek. Najaktywniejszy udział biorą ZMP-owcy w pracy sekcji piłki nożnej, gdzie poprzez systematyczne treningi podnoszą swoje kwalifikacje piłkarskie.

Poważnym osiągnięciem LZS-u, świadczącym o wysokim poziomie ideowym jego członków są zobowiązania, jakie podjęli oni dla uczczenia 36 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej. W ramach tych zobowiązań postanowili włączyć podnosząc swoją sprawność fizyczną poprzez systematyczne treningi i zaprawy.

Rada LZS-u opracowuje plan pracy na okres zimowy. W ramach tego planu projektujemy na czołowym miejscu postawić sprawę szkolenia ideologicznego sportowców. M. in. rada zespołu w najbliższych dniach zorganizuje kurs samochodowy dla członków LZS-u, co da sekcji motorowej dalszych przyszkolonych fa-

chowo członków i umożliwi jej poprawę pracy.

O ofiarnej pracy załogi świadczą przedterminowo wykonane zobowiązania. Poważny udział w tej pracy wzięli „MP-owcy. Np. Kacimierz Karpińiec, pracownik napraw ogumienia samochodowego, jeszcze przed terminem pracował poza godzinami pracy wiele czasu, przeznaczając pieniądze na zakup sprzętu sportowego.

Pracy jest jeszcze wiele. Zapowiedź o mającej się odbyć Krajowej Naradzie Aktywu ZMP w sprawie kultury fizycznej i przysposobienia sportowego zwróciła naszą uwagę na sport. Szkoda jednak, że zarząd miejski w Słupsku wcześniej nie sygnalizował nam o konieczności bliźszego zajęcia się pracą na tym odcinku. Teraz będziemy musieli odrabiać zaległości.

Kolo sportowe jest na dobrej drodze. Zadanie naszej organizacji polega więc przede wszystkim na utrzymaniu tempa pracy, i na wychowaniu sportowców na produkujących nie tylko na boisku ale i w pracy zawodowej.

M. KIJOWSKI
przew. zarządu koła ZMP
przy Warszt. Napr. PGR
w Słupsku

Pierwszy występ mistrzowskiej drużyny piłkarskiej Związku Radzieckiego „Spartak” (Moskwa) która dnia 1. XI. br. spotkała się w Chorzowie z reprezentacją Śląska, przyniósł jej zasłużone zwycięstwo 3:2.

Na zdjęciu: fragment pod bramką Śląska.

(Foto — CAF)

Sportowcy radzieccy w Polsce

datnie nie tylko do wzrostu poziomu osiągnięć naszych zawodników, którym radzieccy przyjaciele nie szczędzą przy każdej okazji cennych wskazówek, przekazując im swe bogate doświadczenia, lecz również do pogłębienia przyjaźni polsko-radzieckiej — niezawodnego źródła wszystkich naszych dotychczasowych i przyszłych osiągnięć.

Z wielką więc radością i uznaniem przyjęła nasza młodzież, nasi miłośnicy sportu wiadomość, że przybyli do Polski na dwuty-

godniowy pobyt radzieccy sportowcy, czołowi sztangiści świata i przodująca drużyna piłkarska Związku Radzieckiego — moskiewski „Spartak”.

Dobrze zapisały się w pamięci sportowców polskich poprzednie wizyty radzieckich sztangiści i piłkarzy, tak, jak wizyty przedstawicieli wielu innych dyscyplin radzieckiego sportu. To w dużej mierze dzięki radom i wskazówkom radzieckiego zasłużonego mistrza sportu, rekordzisty świata i mistrza olimpijskiego w podnoszeniu ciężarów, Człimiszkina i jego towarzyszy, sztangiści polscy poczynili ostatnio i czynią nadal duże postępy. To dzięki racjonalnej metodzie suchej zaprawy wskazanej przez trzykrotną mistrzynię świata w szybkim łyżwiarstwie, radziecką zawodniczkę Marię Isakową, nasze łyżwiarki potrafiły w krótkim czasie poprowadzić kilka rekordów Polski. To dzięki doświadczeniom i wskazówkom radzieckich oszczepników nasz młody oszczepnik Sidor tak dalece mógł poprawić swe wyniki, iż na oczach tysięcy widzów w Jenie (NRD) dokonał rekordowego rzutu, będącego drugim wynikiem w tej konkurencji w dziejach lekkiej atletyki świata. Takie przykłady można by było mnożyć ale już i tych kilka wystarczy, by w całej pełni pojąć tę prawdę, iż wielkie zdolności i talenty, tkwiące w naszej wspaniałej i ambitnej młodzieży, wyzwolone w warunkach stworzonych przez władzę ludową, mogą rozwijać się jedynie w oparciu o przyjaźń, przykład i pomoc sportowców radzieckich.

Nigdy i nigdzie indziej na świecie nie rozwinęła się kultura fizyczna wśród najszerszych mas pracujących miast i wsi tak bujnie, jak właśnie w ZSRR. Dzięki pomocy i troskliwej opiece Partii i Rządu dziesiątki milionów obywateli radzieckich objętych jest systemem wychowania fizycznego, a kilkanaście milionów czynnie uprawia sport. I tak np. w letnich i jesiennych biegach na przelaj startuje corocznie przeszło 12 milionów członków zwią-

zków zawodowych. W ostatnich 6-ciu kolejnych zimowych spartakiadach związków zawodowych startowało ok. 31 milionów narciarzy. We wszechzwiązkowym turnieju w podnoszeniu ciężarów wzięło ostatnio udział około 200.000 wiejskich atletów, a w korespondencyjnych zawodach lekkoatletycznych na wsi — aż pół miliona sportowców.

Tempo rozwoju masowego ruchu sportowego w Związku Radzieckim doskonale ilustrują cyfry zdobytych odznak GTO („Główny tytuł olimpijski w podnoszeniu ciężarów, Człimiszkina i jego towarzyszy, sztangiści polscy poczynili ostatnio i czynią nadal duże postępy. To dzięki racjonalnej metodzie suchej zaprawy wskazanej przez trzykrotną mistrzynię świata w szybkim łyżwiarstwie, radziecką zawodniczkę Marię Isakową, nasze łyżwiarki potrafiły w krótkim czasie poprowadzić kilka rekordów Polski. To dzięki doświadczeniom i wskazówkom radzieckich oszczepników nasz młody oszczepnik Sidor tak dalece mógł poprawić swe wyniki, iż na oczach tysięcy widzów w Jenie (NRD) dokonał rekordowego rzutu, będącego drugim wynikiem w tej konkurencji w dziejach lekkiej atletyki świata. Takie przykłady można by było mnożyć ale już i tych kilka wystarczy, by w całej pełni pojąć tę prawdę, iż wielkie zdolności i talenty, tkwiące w naszej wspaniałej i ambitnej młodzieży, wyzwolone w warunkach stworzonych przez władzę ludową, mogą rozwijać się jedynie w oparciu o przyjaźń, przykład i pomoc sportowców radzieckich.

Sport radziecki jest przodującym sportem świata. Świadczy o tym zarówno masowość sportu, wysoki poziom ideowy, jak i wyniki osiągane przez sportowców radzieckich. Świadectwem wspaniałych osiągnięć sportowców Związku Radzieckiego są m. in. wyniki szesnorocznej olimpiady, na której w punktacji drużynowej sportowcy radzieccy zajęli I miejsce przed sportowcami Stanów Zjednoczonych, dotychczasowymi zwycięzcami wszystkich nowoczesnych (od 1896 r.) igrzysk olimpijskich. Podobnie na X (w 1949 r.) i XI (r. 1951) Akademickich Mistrzostwach Świata, przytłaczającą większość ogólnej ilości zdobytych medali zdobyli sportowcy radzieccy. Toteż nie jest przypadkiem, iż już z początkiem roku bieżącego blisko 1/3 zarejestrowanych rekordów świata w różnych dyscyplinach sportu należała do sportowców radzieckich, gdy Je-

dnocześnie do sportowców Stanów Zjednoczonych należało zaledwie 17 proc. tych rekordów, czyli blisko o połowę mniej.

Gdy zaś jeszcze weźmiemy pod uwagę, iż w przeważającej części konkurencji kobiecych oraz w coraz większej ilości różnych dyscyplin sportowych, jak np. w łyżwiarstwie, gimnastyce, zapasnictwie, podnoszeniu ciężarów, strzelectwie, siatkówce itd., sportowcy radzieccy po prostu deklasują sportowców krajów kapitalistycznych, w całej pełni i w sposób bezsporny ujawni się nam obraz wyższości radzieckiego systemu wychowania fizycznego i radzieckiej szkoły sportu nad sportem w krajach kapitalistycznych. Stąd też śmiało się i z góry na niepowodzenie skazane próby podważenia znaczenia wspaniałego rozwoju sportu radzieckiego, podjęte przez amerykańskich „bossów” od sportu, mające na celu usunięcie z programu igrzysk olimpijskich wszelkie konkurencje, w których sportowcy radzieccy bezapelacyjnie górują nad zawodnikami krajów kapitalistycznych.

Nie sposób w tej polityce amerykańskich macherów sportowych, polityce strasznego chowania glory w piasek w obliczu niebezpieczeństwa, nie widzieć przynajmniej się do całkowitej klęski.

A oto kilka cyfr ilustrujących rozwój sportu w Związku Radzieckim.

W roku 1949 normy klasy mistrzowskiej zdobyło 285 sportowców, w roku 1950 — 594, w roku 1951 — 760, a w ubiegłym roku liczba zawodników radzieckich, którzy zdobyli tytuł mistrza sportu, przekroczyła 1.000 osób. Nie od rzeczy będzie również podkreślić, iż w Związku Radzieckim, aby uzyskać tytuł mistrza sportu, trzeba osiągnąć wynik przewyższający rekordy państwowe wielu krajów świata.

Ze wszystkich zatem naszych międzynarodowych kontaktów sportowych, kontakty ze sportowcami radzieckimi są dla nas najcenniejsze. Przyczyniają się do pogłębienia przyjaźni polsko-radzieckiej, przynoszą nam one zawsze i będą przynosić ogromne korzyści.

A. W.